

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 17.10.2007
KOM(2007) 602 slutlig

2007/0223 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2007) 1310}

{SEK(2007) 1312}

{SEK(2007) 1336}

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Det allmänna syftet med förslaget är att se över och förbättra gemenskapens bidrag till kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske för att öka effektiviteten i åtgärderna mot denna internationella farsot och dess miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenser.

- **Allmän bakgrund**

Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) är ett av de värsta hoten globalt mot fiskbeståndens och den marina biologiska mångfaldens hållbarhet. Det finns en utbredd enighet internationellt om att detta är ett särskilt allvarligt problem och att det finns ett akut behov av att vidta lämpliga åtgärder för att förebygga, motverka och undanröja det. Denna enighet har uttryckts i olika internationella sammanhang, främst i den frivilliga handlingsplanen i frågan som antogs av FAO 2001.

Gemenskapen har engagerat sig i kampen mot IUU-fisket i mer än tio år. Dess politik följer sedan 2002 gemenskapens egen handlingsplan. På denna grundval har gemenskapen varit mycket aktiv under de senaste åren och har främjat en ambitiös politik för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske på gemenskapsplanet liksom på regional och internationell nivå.

Denna politik har lett till betydande framgångar. Upprättande av nya regionala fiskerierorganisationer, antingen på initiativ av eller med starkt stöd av EU, har inneburit att en större del av det öppna havets fiskevatten numera omfattas av internationella bestämmelser. Samtidigt har en rad nya åtgärder antagits inom ramen för existerande regionala organisationer, vilket har ökat kontrollen till havs och i hamnar och ökat möjligheten att övervaka handelsflödet. Svartlistning av IUU-fartyg har lett till att avskräckande åtgärder har införts gentemot fartyg som bevisats ha ägnat sig åt olaglig verksamhet. Ett ny form av partnerskap för EU:s relationer med de utvecklingsländer med vilka EU har bilaterala fiskeriavtal infördes 2004. Ökad förvaltnings- och kontrollkapacitet för dessa länder är en av hörnstenarna i den nya formen av partnerskap, och omfattande EU-anslag har särskilt tilldelats för detta ändamål. På EU-nivå har reformen av den gemensamma fiskeripolitiken från 2002 riktat uppmärksamheten på behovet att förbättra efterlevnaden av de bestämmelser som gäller för EU:s fiskare och vatten.

Även om man har uppnått mycket råder det ingen tvekan om att IUU-fisket på intet sätt har upphört att existera. Kommissionen anser att om denna verksamhet fortsätter trots åtgärder på gemenskapsnivå och internationellt och trots de katastrofala miljömässiga och socioekonomiska konsekvenser den medför, måste gemenskapen agera snabbt och kraftfullt.

Gemenskapen har en av världens största fiskeflottor och ligger på tredje plats när det gäller fångsternas omfattning. Den har också den största marknaden och är den främsta importören av fiskeriprodukter. Värdet på de fiskeriprodukter som importeras till gemenskapen steg till nästan 14 miljarder euro 2005. Dessutom förmodas

gemenskapens aktörer vara bland dem som registrerar ett stort antal fiskefartyg i stater med bekvämlighetsflagg.

I linje med sina internationella åtaganden och dess övergripande mål att förbättra förvaltningen och undvika ett överutnyttjande av naturresurserna (i enlighet med EU:s strategi för hållbar utveckling som antogs av Europeiska rådet i juni 2006) har gemenskapen ett särskilt ansvar för att leda de internationella ansträngningarna att bekämpa IUU-fisket.

Kommissionen anser att tiden är inne att fullborda den befintliga ramen, förbättra dess effektivitet och fokusera på behovet av bättre tillsyn och efterlevnad av de åtgärder som krävs för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

- **Gällande bestämmelser**

I det nuvarande systemet behandlas IUU-fiske delvis genom gemenskapens bestämmelser om kontroll, inspektion och tillsyn inom gemenskapen (särskilt rådets förordning 2847/93 och rådets förordning 2371/2002) och på områden som omfattas av bestämmelser från regionala fiskerierorganisationer (särskilt rådets förordningar 1936/2001 och 601/2004).

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Detta förslag följer den gemensamma fiskeripolitikens mål att säkerställa att levande akvatiska resurser utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende, och bidrar mer generellt till den strategi för hållbar utveckling som Europeiska rådet antog i juni 2006, genom att den fokuserar på skyddet av naturresurser. Det ligger också i linje med de mål som fastställdes vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 när det gäller fiskeriförvaltning.

Strävan efter bättre förvaltning av haven är också en av huvudprinciperna för gemenskapens planering av en framtida havspolitik.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

En bred samrådsprocess hölls mellan januari och mars 2007 på grundval av ett offentligt dokument som kommissionen lade fram och offentliggjorde på sin webbplats. Det samrådsdokument som generaldirektoratet för fiske och havsfrågor utarbetade för debatten innehöll en kortare analys av problemet och strukturerades upp i nio möjliga handlingsområden: (1) förbättra kontrollen av att tredjelands fiskefartyg bedriver laglig verksamhet och att deras fångster är lagliga när de anlöper Europeiska gemenskapens fiskehamnar, (2) förbättra kontrollen av efterlevnaden av bevarande- och förvaltningsåtgärder när det gäller tredjelands fiskeriprodukter som importeras till gemenskapen på annat sätt än via fiskefartyg, (3) stänga EU:s marknad för IUU-fiskeriprodukter, (4) agera när det gäller IUU-verksamhet som Europeiska gemenskapens medborgare bedriver utanför EU, (5) förbättra de lagliga sätten att kartlägga IUU-fiske, (6) införa effektiva sanktioner för att förebygga allvarliga

överträdelser av fiskeribestämmelser, (7) förbättra åtgärderna mot IUU-fiske inom regionala fiskerierorganisationer, (8) stödja utvecklingsländernas politik och åtgärder rörande IUU-fiske och (9) förbättra samordningen på området övervakning, tillsyn och kontroll.

Ett flertal möten har organiserats och kommissionen har mottagit flera skriftliga bidrag i samband med samrådet. Frågan debatterades vid ett informellt möte i rådet (fiske) den 17 april 2007. Europaparlamentet röstade också fram en resolution i ärendet den 15 februari 2007.

Bidragen kom från många olika delar av fiskerisektorn, främst Rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk (ACFA), med företrädare för de viktigaste berörda parterna i gemenskapens fiskesektor, europeiska och nationella fiskeorganisationer (Frankrike, Spanien, Grekland), beredningsindustrin, återförsäljare, banker och konsumenter, fackföreningar, många icke-statliga organisationer (på miljö- och utvecklingsområdet) myndigheter från Tyskland, Storbritannien, en medlem av Nederländernas parlament samt norska myndigheter, Världsbanken och ett företag som ägnar sig åt spårbarhet.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Kommissionens initiativ fick mycket positiv feedback från deltagarna i samrådsprocessen. Nästan samtliga bidrag underströk vikten av att öka gemenskapens insatser på området. De flesta ansåg att de handlingsområden som kommissionen fört fram i sitt samrådsdokument var relevanta.

Aktörerna hade olika åsikter om initiativets tillämpningsområde. En del av fiskesektorn ansåg att initiativet inte borde omfatta gemenskapens fiskeflotta som redan omfattas av en övergripande kontrollordning, och som inte kan anses bedriva IUU-fiske. De flesta aktörerna stödde emellertid tanken att initiativet bör omfatta alla fiskeflottors fiskeverksamhet, både gemenskapens och annan.

Vissa aktörer uttryckte även oro över att problem skulle kunna uppstå om gemenskapen antar en samlad lösning utan hänsyn till särdrag för vissa fiskerier och regioner som påverkas av IUU-fiske, med onödiga begränsningar som följd. Man framhöll att gemenskapen bör rikta in sina insatser på de mest allvarliga brotten mot fiskeribestämmelserna.

Från vissa håll framhöll man att ett bättre genomförande av befintlig lagstiftning borde prioriteras och att nya regler bör införas endast där så är nödvändigt.

Vidare påpekades att negativa effekter kan uppstå av handelsåtgärder riktade mot utvecklingsländer, varför det behövs en djupgående analys av frågan.

Ett öppet samråd hölls på Internet den 15 januari 2007–12 mars 2007. Kommissionen fick in runt 30 skriftliga bidrag. Resultaten finns på http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_150107_en.htm

En sammanfattning av samrådsprocessen finns bifogad den konsekvensanalys som åtföljer kommissionens förslag.

- **Extern experthjälp**

Berörda områden

Kommissionen har använt sig av externa experter för vissa av förslaget delar.

Syftet med den särskilda konventionen nr 36/2006 var att analysera nyttan med och effekterna av de handelsåtgärder som kommissionen föreslagit som en åtgärd mot IUU-fiske. Det särskilda avtalet nr 5/2007 utformades för de externa underlag som kommissionen skulle kunna behöva i det slutliga utarbetandet av konsekvensanalysen när det gäller åtgärder som kan komma att ingå i framtida förslag från kommissionen för att bekämpa IUU-fiske.

Metoder

De båda särskilda konventionerna slöts inom ramavtal (FISH/2003/02 och FISH/2006/20) som kommissionen har med konsultföretaget Océanic Développement.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Konsultföretaget Océanic Développement.

Sammanfattning av inhämtade och använda råd

Förekomsten av potentiellt allvarliga risker med irreparabla följder har inte diskuterats.

Den första studien avser den nuvarande situationen med Europeiska gemenskapen som den viktigaste aktören i handeln med fiskeriprodukter, beskriver hur känslig gemenskapens marknad är när det gäller import av fiskeriprodukter från IUU-fiske och analyserar olika sätt för gemenskapen att sätta stopp för denna import.

Den andra studien behandlar främst de problem som uppstår på grund av att medlemsstaterna inte tillämpar tillräckligt hårda sanktioner för allvarliga överträdelser av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken. Den framhåller också att sanktionsnivåerna i de olika nationella lagstiftningarna skiljer sig åt kraftigt, vilket innebär att det inte råder en rättvis konkurrens i gemenskapen, vilket leder till att den olagliga verksamheten fortsätter.

Offentliggörande av expertråd

Studierna kommer att läggas ut på webbplatsen för generaldirektoratet för fiske och havsfrågor.

- **Konsekvensanalys**

Kommissionen har gjort en konsekvensanalys av förslaget med en rapport som kommer att läggas ut på webbplatsen för kommissionens generaldirektorat för fiske och havsfrågor.

I rapporten granskades följande alternativ:

- Förbättra genomförandet av den befintliga ramen i gemenskapens vatten och förbättra gemenskapens politik mot IUU-fiske inom multilaterala och bilaterala organ för att behandla den externa aspekten av problemet. Detta alternativ kräver ingen ny lagstiftning. Det skulle dock inte räcka till för att åtgärda den akuta situationen tillräckligt, eller avhjälpa det faktum att gemenskapen är känslig när det gäller import av IUU-produkter. Det skulle inte heller stoppa fartyg som för flagg tillhörande en stat som inte uppfyller sina skyldigheter. För dessa båda problem krävs nya rättsliga åtgärder. Att välja det här alternativet skulle enbart innebära att gemenskapen fäster ökad vikt vid kampen mot IUU-fiske, men utan att faktiskt införa de instrument som behövs för detta. Det finns en faktisk risk för att denna lösning inte skulle utmynna i annat än blotta utfästelser, utan faktiska förändringar av situationen.

- Utarbeta en politik baserad på en strategi från fall till fall, anpassad till särdragen för olika fiskarter och fiskeområden, beroende på hur utbrett IUU-fisket är. För detta alternativ skulle en målinriktad strategi behövas för de mest påtagliga fallen av IUU-fiske, och med skräddarsydda lösningar för de olika arterna.

På grund av att IUU-fisket ständigt förändras efter förutsättningarna är det tveksamt om detta alternativ skulle vara effektivt. Det finns en stor risk för att detta alternativ skulle leverera lösningar som, när de väl antas, inte längre är anpassade till problemet och därför missar målet. Det skulle också vara svårt att överföra en sådan lösning till det IUU-fiske som sker i utvecklingsländer. Det är inte heller någon kostnadsfri lösning. Den skulle innebära att särskilda lagstiftningsåtgärder antas för var och en av de situationer som skulle lösas. Kostnaderna för efterlevnad skulle också vara höga och, för vissa särskilda importlicenssystem gällande ett begränsat antal arter, troligen t.o.m. högre än för ett allmänt licenssystem för import av alla fiskeriprodukter.

- Införa ett nytt och heltäckande initiativ som omfattar vattnen både i och utanför gemenskapen, grundat på tydliga politiska principer och rättsliga åtgärder som skulle komplettera den befintliga ramen och skapa bättre efterlevnad av tillämpliga regler, samt låta EG anta unilaterala och ambitiösa åtgärder för att fullfölja sina internationella åtaganden i de fall multilaterala åtgärder inte ger tillfredsställande resultat. Detta alternativ kräver att man antar ett ambitiöst rättsligt instrument för de tre stora utmaningar som gemenskapen står inför när det gäller IUU-fiske: stoppa importen av IUU-fiske till gemenskapen, åtgärda problemen med fartyg som för flagg tillhörande stater som inte uppfyller sina skyldigheter utanför gemenskapens vatten och förbättra efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens regler i gemenskapens vatten.

Att genomföra detta alternativ skulle vara krävande och innebära omfattande förändringar. För det första skulle det innebära att gemenskapen antar ett omfattande rättsligt instrument. Det skulle också medföra nya arbetsuppgifter och kostnader, som emellertid skulle kunna lindras på olika sätt. Kostnaderna verkar stå i proportion till gemenskapens behov av att avsevärt behöva öka de politiska åtgärdernas effektivitet när det gäller att motverka IUU-fiske.

3) RÄTTLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Förslaget vilar på principen att en effektiv strategi mot IUU-fiske bör vara heltäckande och omfatta alla problemets aspekter i hela försörjningskedjan.

Genom förslaget införs ett system utformat för att stoppa importen av fiskeriprodukter från IUU-fiske till gemenskapen. I detta syfte bör ett certifieringssystem införas. Enligt systemet bör import av alla fiskeriprodukter (även beredda) till gemenskapen ske på villkor att den berörda flaggstaten har intygat att fisken har fångats lagligt. Som en kompletterande åtgärd bör övervakningen av landningen av tredjelands fiskefartyg förbättras genom nya villkor för tillträde till gemenskapens hamnar och för omlastningar.

Förslaget innehåller en rad åtgärder avsedda att avskräcka fiskeoperatörer från att utnyttja det faktum att vissa stater inte ser till att deras fiskeflottor följer reglerna om bevarande och förvaltning av fiskeriresurserna. I de fall det inte går att hitta någon lösning inom ramen för de regionala fiskeriorganisationerna bör gemenskapen kunna utforma och genomföra sanktioner gentemot fiskefartyg eller stater som agerar i strid mot internationella lagar och underminerar fiskeriresursernas hållbarhet.

Förslaget upprättar ett system för att närma medlemsstaternas högsta sanktionsnivåer till varandra när det gäller allvarliga överträdelser av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken. Den innehåller också föreskrifter om att öka medlemsstaternas ansvar för sina egna medborgare när dessa deltar i eller stödjer fiskeverksamhet utanför gemenskapen.

- **Rättslig grund**

Artikel 37 i EG-fördraget

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

För att man ska kunna bekämpa olaglig verksamhet som sker i lönnedom, t.ex. IUU-fiske, måste åtgärder antas som är anpassade till omfattningen och arten av verksamheten. Förslagets åtgärder kommer att medföra kostnader för ekonomiska aktörer och nationella administrationer. Detta gäller särskilt upprättandet av ett certifieringssystem som ska gälla all import av fiskeriprodukter till gemenskapen. Kostnaderna torde emellertid vara tämligen begränsade och till största delen kompenseras av de fördelar som genomförandet av åtgärderna medför.

För att bistå medlemsstaternas tillsynsmyndigheter i deras arbetsutövning bör ett varningssystem inrättas för att informera myndigheterna om tvivel i fråga om efterlevnaden av bevarandeåtgärder när det gäller produkter från vissa fiskefartyg, operatörer eller stater. Detta skulle göra det möjligt för tillsynsmyndigheterna att prioritera sina åtgärder och minska arbetsbördan för andra åtgärder i förslaget. Den nya strategin mot IUU-fiske som kommissionen föreslår främjar också ökat samarbete mellan tillsynsmyndigheterna. Dessa ansträngningar, som ska ledas av gemenskapens kontrollorgan för fiske, bör göra det möjligt att samla insatserna och förbättra den övergripande effektiviteten för kontrollåtgärder i gemenskapen.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Den gemensamma fiskeripolitiken är ett område där gemenskapen är ensam behörig. De regler som antas på gemenskapsnivå bör vara enhetliga och bindande för att undvika samtidig förekomst av olika standarder i de olika medlemsstaterna. Det är därför motiverat att lägga fram åtgärderna i ett förslag till förordning.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5) ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

- **Förenklingar**

Förslaget innebär att lagstiftningen förenklas av följande skäl:

Förslaget innebär en förenkling och en förbättring av de rambestämmelser om kontroll, inspektion och tillsyn som finns i beslut antagna inom ramen för regionala fiskerierorganisationer. Gemenskapen är medlem i ett dussin sådana organisationer. Föreskrifterna kan variera kraftigt från en organisation till en annan. För närvarande genomförs de i gemenskapslagstiftningen genom olika rådsförordningar. Detta skapar två svårigheter. För det första är omfattningen av de regionala fiskerierorganisationernas föreskrifter stor och det antas ofta helt nya eller ändrade föreskrifter, vilket gör det svårt att införliva dem i gemenskapslagstiftningen i rätt tid. För det andra skapar samtidig förekomst av många olika regler från olika regelsystem förvirring bland gemenskapens aktörer och medlemsstaterna.

Kommissionen föreslår därför att den föreslagna förordningen ska införliva de regionala fiskerierorganisationernas huvudbestämmelser om kontroll, inspektion och tillsyn i gemenskapslagstiftningen. Denna förordning skulle integrera de mest ambitiösa standarder som antagits i de regionala fiskerierorganisationer som gemenskapen är part i, och utvidga deras tillämpningsområde till alla vatten som omfattas av en regional fiskerierorganisation. Detta skulle bidra till att förenkla de rambestämmelser som gäller för gemenskapens aktörer och myndigheter genom en harmonisering av regler enligt de högsta standarderna för kontroll, inspektion och

tillsyn.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Om förslaget antas kommer nuvarande lagstiftning att upphöra att gälla.

- **Översyn/ändring/tidsbegränsning**

Förslaget innehåller en bestämmelse om översyn.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁴, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen är avtalsslutande part i Förenta nationernas havsrättskonvention, har ratificerat avtalet om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd (FN:s avtal om fiskbestånd från 1995) och har godtagit avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet. Enligt dessa föreskrifter är alla stater skyldiga att vidta lämpliga åtgärder för hållbar förvaltning av de marina resurserna och att samarbeta med varandra i detta syfte.
- (2) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken så som det definieras i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 är att säkerställa att levande akvatiska resurser utnyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.
- (3) Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) är ett av de största hoten mot ett hållbart utnyttjande av de levande akvatiska resurserna och äventyrar själva grunden för både den gemensamma fiskeripolitiken och de internationella ansträngningarna att främja en bättre förvaltning av haven. IUU-fiske utgör också ett stort hot mot den marina biologiska mångfalden, en fråga som måste behandlas mot bakgrund av målen i kommissionens meddelande Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter (KOM(2006) 216).

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

⁴ EUT C , , s. .

- (4) Med tanke på hur akut och omfattande problemet är, och i linje med sina internationella åtaganden bör Europeiska gemenskapen ta krafttag mot IUU-fisket och anta nya lagstiftningsåtgärder utformade för att täcka samtliga aspekter av problemet.
- (5) Enligt den internationella handlingsplan för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske som FAO, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation antog 2001 är IUU-fiske sådan fiskeverksamhet som betraktas som olaglig, orapporterad och oreglerad enligt följande:
1. Olagligt fiske avser verksamhet som bedrivs
 - av nationella eller utländska fartyg i vatten under en stats jurisdiktion, utan den statens tillstånd, eller i strid med dess lagar och andra författningar,
 - av fartyg som för flagg från stater som är parter i en relevant regional fiskerierorganisation, men som verkar i strid antingen med de bevarande- och förvaltningsåtgärder som har antagits av den organisationen och som är bindande för staterna, eller med relevanta bestämmelser i tillämplig internationell lag, eller
 - i strid med nationella lagar eller internationella åtaganden, även dem som samarbetande stater har förbundit sig till inom ramen för en regional fiskerierorganisation.
 2. Orapporterat fiske avser fiskeverksamhet som
 - inte har rapporterats eller har rapporterats på felaktigt sätt till den relevanta nationella myndigheten, i strid med nationella lagar och andra författningar, eller
 - har skett inom behörighetsområdet för en regional fiskerierorganisation, men som inte har rapporterats eller har rapporterats på felaktigt sätt, i strid med den organisationens rapporteringsförfaranden.
 3. Oreglerat fiske avser fiskeverksamhet
 - inom en relevant regional fiskerierorganisationens tillämpningsområde som bedrivs av fartyg utan nationalitet, eller av sådana som för flagg från en stat som inte är part i organisationen, eller av en fiskeenhet, på ett sätt som inte är förenligt med eller står i strid med den organisationens bevarande- och förvaltningsåtgärder, eller
 - i områden eller efter fiskbestånd för vilka det inte finns några tillämpliga bevarande- eller förvaltningsåtgärder och där fiskeverksamheten bedrivs på ett sätt som inte är förenligt med statens ansvar för bevarandet av levande marina resurser i enlighet med internationell lag.
- (6) Europeiska gemenskapens åtgärder bör främst vara inriktade på den verksamhet som definieras som IUU-fiske och som orsakar de största skadorna på den marina miljön, fiskbeståndens hållbarhet och den sociala och ekonomiska situationen för fiskare som följer bestämmelserna om bevarande och förvaltning av fiskeresurserna.

- (7) I linje med definitionen av IUU-fiske bör denna förordnings tillämpningsområde omfatta fiskeverksamhet på öppet hav och i marina farvatten under kuststaters jurisdiktion eller överhöghet, även marina farvatten under EU-medlemsstaternas jurisdiktion eller överhöghet.
- (8) För att på lämpligt sätt ta itu med den interna aspekten av IUU-fiske är det av yttersta vikt att Europeiska gemenskapen vidtar nödvändiga åtgärder för att förbättra efterlevnaden av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken. I avvaktan på översynen av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken, bör bestämmelser om detta införas i den här förordningen.
- (9) I gemenskapens bestämmelser, särskilt avdelning II i förordning 2847/93, föreskrivs ett övergripande system för att övervaka att gemenskapens fiskefartygs fångster sker enligt reglerna. Den kontrollnivå som upprätthålls inom det nuvarande systemet för fiskeriprodukter som fångas av fiskefartyg från tredjeland och importeras till gemenskapen är inte tillräckligt hög. Denna svaghet fungerar som ett viktigt incitament för utländska aktörer som bedriver IUU-fiske för att sälja sina produkter till gemenskapen och öka lönsamheten för sin verksamhet. Gemenskapen har som världens största marknad för och importör av fiskeriprodukter ett särskilt ansvar att se till att de fiskeriprodukter som importeras till dess territorium inte härstammar från IUU-fiske. Således bör ett nytt system införas med en fullgod kontroll av leveranskedjan för fiskeriprodukter som importeras till gemenskapen.
- (10) Gemenskapens regler om tillträde till gemenskapens hamnar för fiskefartyg som för tredjelands flagg bör skärpas i syfte att uppnå en tillräcklig kontroll av att de fiskeriprodukter som landas av fiskefartyg som för tredjelands flagg har erhållits på lagligt sätt. Detta bör särskilt innebära att tillträde till gemenskapens hamnar tillåts endast för tredjelands fiskefartyg som kan tillhandahålla exakt information om huruvida fångsten är laglig. Informationen bör också kunna godkännas av flaggstaten.
- (11) Omlastningar till havs kan varken flagg- eller kuststaten kontrollera ordentligt och det är ett vanligt sätt för aktörerna som bedriver IUU-fiske att maskera det faktum att fångsterna har tagits olagligt. Det är därför rimligt att gemenskapen endast tillåter omlastningar om de sker i medlemsstaternas utsedda hamnar, eller, om gemenskapens fiskefartyg deltar i omlastningarna, i gemenskapens vatten eller i tredjelands hamnar.
- (12) Det bör fastställas hur ofta medlemsstaterna ska genomföra inspektioner i hamn av fiskefartyg som för tredjelands flagg samt villkor och förfaranden för detta.
- (13) Fiskeriprodukter från IUU-fiske bör inte få importeras till gemenskapen. För att detta förbud ska kunna bli effektivt och verkligen leda till att alla importerade produkter har skördats i enlighet med både internationella regler om bevarande och förvaltning, och eventuella andra regler som gäller fiskefartyget i fråga, bör ett certifieringssystem införas för all import av fiskeriprodukter till gemenskapen.
- (14) Gemenskapen bör beakta utvecklingsländernas kapacitetsbegränsningar att genomföra certifieringssystemet.

- (15) Enligt detta system bör det krävas tillstånd för import av fiskeriprodukter till gemenskapen. Tillståndet bör innehålla uppgifter som visar att produkterna är lagliga. Det bör godkännas av flaggstaten för de fiskefartyg som fångade fisken, enligt flaggstatens skyldighet enligt internationell lag att se till att fartyg som för deras flagg följer internationella bestämmelser om bevarande och förvaltning av fiskeriresurser.
- (16) Det är viktigt att certifieringssystemet gäller all import av fiskeriprodukter till gemenskapen, även produkter som har transporterats eller bearbetats i ett annat land än flaggstaten innan de kom till gemenskapen. Särskilda krav bör därför gälla för dessa produkter så att det kan garanteras att de produkter som anländer till gemenskapen inte skiljer sig från dem vars laglighet har godkänts av flaggstaten.
- (17) Certifieringssystemet bör även gälla för export av fångster som ska bearbetas och som kommer från fartyg som för en medlemsstats flagg.
- (18) De medlemsstater dit produkterna är avsedda att importeras bör kunna kontrollera att de fångstintyg som åtföljer partiet är giltiga och kunna vägra import om förordningens krav avseende fångstintyget inte har följts.
- (19) För att bistå medlemsstaternas tillsynsmyndigheter i deras granskning av huruvida fiskeriprodukter som importeras till gemenskapen är lagliga, men också för att varna gemenskapens aktörer, bör ett varningssystem införas på gemenskapsnivå som kan sprida information då det råder rimligt tvivel om vissa tredjeländers efterlevnad av reglerna för bevarande och förvaltning.
- (20) Det är viktigt att gemenskapen vidtar avskräckande åtgärder gentemot fiskefartyg som bedriver IUU-fiske och om inte flaggstaten ingriper på lämpligt sätt mot sådant fiske.
- (21) Kommissionen bör därför i samarbete med medlemsstaterna, gemenskapens kontrollorgan för fiske, tredjeländer och andra organ identifiera fiskefartyg som misstänks bedriva IUU-fiske. Kommissionen bör sedan begära information från den behöriga flaggstaten om huruvida detta stämmer.
- (22) För att underlätta granskningar av fiskefartyg som misstänks ha bedrivit IUU-fiske och förebygga fortsatta överträdelser bör de fartygen omfattas av särskilda kontroller och inspektioner från medlemsstaterna.
- (23) Om det på grundval av de uppgifter som föreligger finns anledning att anse att fiskefartyg har bedrivit IUU-fiske och att de behöriga flaggstaterna inte har vidtagit några effektiva åtgärder för att motverka detta bör kommissionen föra upp fartygen i fråga på en förteckning över IUU-fartyg.
- (24) I de fall fiskefartyg har förts upp på förteckningen över IUU-fartyg utan att deras flaggstater har vidtagit några effektiva åtgärder bör medlemsstaterna, för att begränsa dessa fartygs fiskeverksamhet, vidta särskilda åtgärder.
- (25) För att skydda rättigheterna för både fartygen på förteckningen över IUU-fartyg och deras flaggstater bör förfarandet för att införa ett fartyg på förteckningen ge flaggstaten, och, om så är möjligt, ägaren eller berörda aktörer, möjlighet att höras när som helst under processen. Det bör också vara möjligt att avföra ett fartyg om det inte längre finns några giltiga skäl för att det skulle stå kvar.

- (26) För att skapa en samlad rättslig ram i gemenskapen och undvika mångfaldigande av förteckningar över IUU-fiskefartyg bör de fiskefartyg som förs in i regionala fiskerierorganisationers IUU-förteckningar automatiskt föras in i motsvarande förteckning som kommissionen upprättar.
- (27) En av de främsta drivkrafterna för IUU-fiske är att vissa stater inte sköter sina åtaganden enligt internationell lag som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat och underlåter att vidta lämpliga åtgärder för att få sina egna fiskefartyg eller medborgare att följa bestämmelserna om bevarande och förvaltning av fiskeresurserna. Frågan bör således hanteras av gemenskapen.
- (28) Gemenskapen bör därför, utöver sitt agerande på internationell och regional nivå, ha rätt att kartlägga dessa icke-samarbetande stater på grundval av öppna, tydliga och objektiva kriterier som bygger på internationella standarder och efter att staterna har fått möjlighet att yttra sig vidta icke-diskriminerande, legitima och proportionella åtgärder gentemot de staterna, även när det gäller handel.
- (29) Det är viktigt att gemenskapens medborgare effektivt avskräcks från att bedriva eller stödja IUU-fiske som genomförs av fiskefartyg som för tredjelands flagg och som är aktiva utanför gemenskapen. Trots att ansvaret i första hand faller på flaggstaten, bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder och samarbeta med andra medlemsstater och tredjeländer för att kartlägga de medborgare som ägnar sig åt sådan verksamhet, se till att lämpliga sanktioner införs och kontrollera den verksamhet som medborgarna är inblandade i med fartyg från tredjeland utanför gemenskapen.
- (30) Det fortsatt höga antal allvarliga överträdelser mot bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som utförs i gemenskapens vatten eller av gemenskapsaktörer beror till stor del på att de sanktioner som utdöms inom ramen för medlemsstaternas lagstiftning är för milda för att verka avskräckande. Denna svaghet förvärras ytterligare av den stora variation som präglar sanktionerna i de olika medlemsstaterna, vilket fungerar som en uppmuntran för kriminella aktörer att bedriva sin verksamhet i vatten som tillhör medlemsstater där sanktionerna är som mildast. För att åtgärda denna svaghet, som bygger på bestämmelserna i förordningarna 2371/2002 och 2847/93 på detta område, bör de högsta sanktionsnivåerna i gemenskapen ligga närmare varandra för allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, och kompletterande åtgärder bör också vidtas.
- (31) Utöver beteenden som utgör allvarliga överträdelser av reglerna för fiskeverksamhet bör också handeln med fiskeriprodukter från IUU-fiske anses som en allvarlig överträdelse för vilken medlemsstaterna bör utdöma sanktioner.
- (32) Allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken bör kunna beivras genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som även bör vara tillämpliga på juridiska personer i hela gemenskapen, eftersom dessa överträdelser i stor utsträckning begås i juridiska personers intresse eller för deras vinning.
- (33) Bestämmelser som rör iakttagelser av fartyg till havs och som har antagits inom vissa regionala fiskerierorganisationer bör genomföras på ett harmoniserat sätt i gemenskapen.

- (34) Medlemsstaterna och kommissionen måste samarbeta med varandra och med tredjeland för att se till att IUU-fiske utreds grundligt och att åtgärderna i den här förordningen kan tillämpas. Ett system för ömsesidigt bistånd bör upprättas för att förbättra den typen av samarbete.
- (35) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt för att uppnå det grundläggande målet att undanröja IUU-fiske att fastställa de åtgärder som föreskrivs i den här förordningen. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.
- (36) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.
- (37) I denna förordning ses IUU-fiske som brott mot tillämpliga lagar och andra författningar, eftersom de kraftigt undergräver möjligheten att uppnå målen med bestämmelserna och äventyrar hållbarheten för de berörda bestånden och bevarandet av den marina miljön. Med tanke på dess begränsade tillämpningsområde måste den här förordningen komplettera rådets förordning 2847/93 som upprättar den grundläggande ramen för kontroll och övervakning av fiskeverksamhet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. Den här förordningen skärper reglerna i förordning 2847/93 när det gäller inspektioner i hamn av tredjelands fartyg (artikel 28 e–g), som nu avskaffas och ersätts med bestämmelserna för inspektioner i hamn i kapitel II i den här förordningen. I kapitel X i den här förordningen föreskrivs också sanktioner som gäller särskilt för IUU-fiske. Bestämmelserna i förordning 2847/93 om sanktioner (artikel 31) fortsätter således att gälla för andra överträdelser av den gemensamma fiskeripolitiken än dem som föreskrivs i den här förordningen.
- (38) Den del av personskyddet som rör personuppgifter regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, som fullt ut är tillämplig på behandling av personuppgifter med avseende på den här förordningen, särskilt när det gäller den registrerades rättigheter till tillträde till liksom rättelser, blockerande och radering av uppgifter och anmälan till tredje part. Detta område behandlas därför inte närmare i den här förordningen.
- (39) När nya bestämmelser träder i kraft genom den här förordningen på områden som omfattas av rådets förordningar 2847/93, 1093/94, 1447/1999, 1936/2001, 601/2004 och bör dessa förordningar eller delar av dem upphöra att gälla.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 – Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske).
2. I detta syfte ska varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med gemenskapslagstiftningen för att se till att systemet blir effektivt. Den ska ställa tillräckliga medel till sina behöriga myndigheters förfogande, så att de kan utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
3. Systemet ska gälla all IUU-fiskeverksamhet och all verksamhet i anslutning till denna som bedrivs på en medlemsstats territorium eller i vatten som omfattas av dess överhöghet eller jurisdiktion, eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare. Det ska också, utan att det påverkar flagg- eller kuststatens jurisdiktion, gälla för IUU-fiskeverksamhet som bedrivs av fartyg från tredjeland på öppet hav eller i vatten under tredjelands jurisdiktion.
4. Gemenskapssystemet för att förebygga, motverka eller undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) ska genomföras i samordning med rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 2 – Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *fiskefartyg*: fartyg oavsett storlek som används eller som är avsett att användas för kommersiellt utnyttjande av fiskeriresurser, inklusive stödfartyg, transportfartyg, fiskberedningsfartyg och fartyg som deltar i omlastning,
- b) *fiskeriprodukter*: produkter från havet som omfattas av kapitel 03 och tulltaxenummer 1604 och 1605 i Kombinerade nomenklaturen som upprättats genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,
- c) *bevarande- och förvaltningsåtgärder*: åtgärder för att bevara en eller flera arter levande marina resurser som antas och tillämpas konsekvent i enlighet med relevanta regler i internationell rätt eller i gemenskapsrätten,
- d) *omlastning*: lossning av all eller en del av den fisk som finns ombord på ett fiskefartyg till ett annat fartyg,
- e) *import*: införsel av fiskeriprodukter i beredd eller oberedd form till Europeiska gemenskapens territorium, även för omlastning i hamn,

- f) *export*: förflyttning av fiskeriprodukter som tagits upp av fartyg som för en medlemsstats flagg, inbegripet förflyttning från Europeiska gemenskapens territorium, från tredjeländer eller från fångstplatsen till ett tredjeland,
- g) *återexport*: förflyttning av fiskeriprodukter i beredd eller oberedd form, som tidigare har importerats till Europeiska gemenskapen, från Europeiska gemenskapen,
- h) *regional fiskeriorganisation*: en subregional eller regional organisation eller instans med behörighet, erkänd enligt internationell lag, att upprätta bevarande- och förvaltningsåtgärder för gränsöverskridande eller långvandrande bestånd i de öppna hav som organisationen ansvarar för i kraft av den konvention eller det avtal som inrättar organisationen,
- i) *avtalsslutande part*: en avtalsslutande part i en internationell konvention eller överenskommelse om inrättande av en regional fiskeriorganisation, liksom stater, organ eller fiskeorgan som samarbetar med en sådan organisation och har beviljats status som icke-avtalsslutande samarbetspart i detta avseende,
- j) *iakttagelse*: en observation som görs av en medlemsstats fartyg, luftfartyg eller behörig myndighet med ansvar för inspektion till havs, eller av befälhavaren på ett av gemenskapens fiskefartyg om detta fiskefartyg omfattas av ett eller flera av kriterierna i artikel 3,
- k) *gemensam fiskeinsats*: när minst två fartyg överför fångsten från ett fartygs fiskeredskap till ett annat fartyg,
- l) *juridisk person*: varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig nationell lag, med undantag av stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt offentliga organisationer.

Artikel 3 – Fiskefartyg som är inblandade i IUU-fiske

Ett fiskefartyg anses ha bedrivit IUU-fiske om det kan visas att det, i strid med bevarande- och förvaltningsåtgärderna i det område där det bedrivit verksamheten, har ägnat sig åt någon av följande verksamheter:

- a) Fiske utan giltig licens, godkännande eller tillstånd utfärdat av flaggstaten eller kuststaten i fråga.
- b) Grova felrapporteringar eller felregistreringar av fångst- eller fångstrelaterade uppgifter.
- c) Fiske i ett fredat område, under en fredad säsong, utan kvoter eller efter det att kvoterna fyllts.
- d) Riktat fiske efter ett bestånd som omfattas av ett moratorium eller ett fiskeförbud.
- e) Användning av förbjudna fiskeredskap.
- f) Förfalskning eller döljande av registrerings- eller identitetsuppgifter eller andra typer av märkningar.

- g) Döljande, förändring eller bortskaffande av bevis som behövs vid en undersökning.
- h) Förebyggande av fiskeinspektörernas arbete i samband med att de kontrollerar att tillämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder efterlevs, eller av observatörernas arbete i samband med att de kontrollerar att tillämplig gemenskapslagstiftning efterlevs.
- i) Kraven för fartygsövervakningssystemet (VMS) har inte uppfyllts.
- j) Fångst eller landning av undermålig fisk.
- k) Omlastning eller deltagande i gemensamma fiskeinsatser med andra fartyg som bevisligen har deltagit i IUU-fiske i enlighet med denna förordning, främst fartyg som ingår i de förteckningar över IUU-fartyg som har upprättats av Europeiska gemenskapen eller en regional fiskerierorganisation, eller stöd eller leveranser till sådana fartyg.

Ett fiskefartyg anses också ha bedrivit IUU-fiske i följande fall:

- a) Om det har bedrivit fiskeverksamhet i ett område som omfattas av en regional fiskerierorganisation på ett sätt som är oförenligt med eller står i strid med den organisationens bevarande- och förvaltningsåtgärder och för flagg från en stat som inte är part i den organisationen.
- b) Om fartyget inte har någon nationalitet och därför är statslöst.

Kapitel II

Kontroll i hamn av tredjelands fiskefartyg

AVSNITT I – VILLKOR FÖR TILLTRÄDE TILL HAMN FÖR FISKEFARTYG FRÅN TREDJELAND

Artikel 4 – Hamnstatens kontrollbestämmelser

1. I detta kapitel fastställs allmänna bestämmelser och villkor för att upprätthålla effektiva bestämmelser för hamnstatskontroll av fiskefartyg från tredjeland som anlöper hamn i en medlemsstat, i syfte att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.
2. Förutom vid force majeure, är tillträde till medlemsstaternas hamnar, tillhandahållande av hamntjänster och genomförande av landning, omlastning och beredning ombord i sådana hamnar tillåtet för fiskefartyg från tredjeland endast om de uppfyller kraven i det här kapitlet och andra bestämmelser i den här förordningen.
3. Omlastningar mellan fiskefartyg från tredjeland eller mellan ett sådant fartyg och fartyg som för en medlemsstats flagg är förbjudna i gemenskapens vatten och får endast äga rum i hamn och i enlighet med bestämmelserna i det här kapitlet.
4. Fartyg som för en medlemsstats flagg får inte omlasta fångster till havs från fiskefartyg från tredjeland utanför gemenskapens vatten.

Artikel 5 – Utsedda hamnar

1. Medlemsstaterna ska utse ett landningsställe eller en plats nära kusten (utsedda hamnar) där landning eller omlastning av den fisk som avses i punkt 2 är tillåten.
2. Tillträde till hamntjänster och genomförande av landning, omlastning eller beredning ombord av tredjelands fiskefartyg är tillåten endast i utsedda hamnar.
3. Medlemsstaterna ska senast den 15 januari varje år sända kommissionen en förteckning över utsedda hamnar. Eventuella senare ändringar av förteckningen ska anmälas till kommissionen senast 15 dagar innan ändringen träder i kraft.
4. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över utsedda hamnar och eventuella ändringar av denna i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och göra den tillgänglig på sin webbsida.

Artikel 6 – Förhandsmeddelande

1. Minst 72 timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamn ska befälhavaren på fartyg från tredjeland eller dennes ombud, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars hamnar eller landningsplatser de önskar utnyttja meddela följande:
 - a) Identifiering av fartyg.
 - b) Namnet på den utsedda destinationshamnen och syftena med hamnbesöket, t.ex. landning, beredning ombord eller tillträde till hamntjänster.
 - c) Fisketillstånd.
 - d) Uppgifter om resan.
 - e) Beräknad ankomsttid till hamnen.
 - f) Fångster medförs ombord.
 - g) Den fiskezon eller de fiskezoner där fångsten togs, vare sig de ligger i gemenskapens fiskezon, i en zon under tredjelands jurisdiktion eller överhöghet eller på öppet hav.
2. Det meddelande som avses i punkt 1 ska åtföljas av ett fångstintyg som har godkänts i enlighet med kapitel III om fartyget från tredjeland medför fiskeriprodukter ombord. Artikel 14 om erkännande av fångstdokument eller hamnstatens kontrollblanketter, som är en del av fångstdokumentation eller bestämmelser om hamnkontroll som antagits av de regionala organisationerna för fiskerikontroll, ska tillämpas i tillämpliga delar.
3. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 52, under en begränsad tid som kan förlängas, undanta vissa kategorier av fiskefartyg från tredjeland från deras förpliktelser enligt punkt 1, eller fastställa en annan anmälningsfrist som tar hänsyn till bland annat avstånden mellan fiskeområdena, landningsplatserna och hamnarna i vilka fartygen i fråga är registrerade eller hemmahörande.

4. Denna artikel ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fiskeavtal som har ingåtts mellan gemenskapen och ett tredjeland.

Artikel 7 – Tillstånd

1. Medlemsstaterna ska kontrollera att den information som tredjelands fiskefartyg skickar i förhandsmeddelandet enligt artikel 6.1 är korrekt, liksom informationen i det fångstintyg som avses i artikel 6.2.
2. Tredjelands fiskefartyg ska beviljas tillstånd att anlöpa hamn endast om den information som avses i punkt 1 är fullständig och har kontrollerats på grundval av uppgifter som finns tillgängliga innan fartyget har anlöpt hamn.
3. Tillstånd att genomföra landning, omlastning eller beredning ombord i hamn ska ges på villkor att information som har inlämnats enligt punkt 1 har kontrollerats, och vid behov, på villkor att en inspektion enligt avsnitt 2 har genomförts.
4. Genom undantag från punkterna 2 och 3 får hamnmedlemsstaten tillåta hamntillträde och fullständig eller delvis landning även i fall där informationen enligt punkt 1 inte är fullständig eller inte ännu har kontrollerats; i dessa fall måste emellertid fisken förvaras i lager under de behöriga myndigheternas överinseende. Fisken får inte släppas ut på marknaden för att säljas, övertas eller transporteras förrän den information som avses i punkt 1 har mottagits eller kontrollen fullgjorts. Om denna process inte har avslutats senast 14 dagar efter landningen får hamnmedlemsstaten beslagta och avyttra fisken i enlighet med nationella föreskrifter.

Artikel 8 – Registrering av landning, omlastning och beredning ombord

1. Medlemsstaterna ska se till att all landning, omlastning och beredning ombord som utförs i deras hamnar av tredjelands fiskefartyg registreras.
2. Medlemsstaterna ska före utgången av den första månaden i varje kvartal genom dataöverföring anmäla till kommissionen vilka mängder som har landats i deras hamnar av tredjelands fiskefartyg under föregående kvartal.

AVSNITT 2 – HAMNINSPEKTIONER

Artikel 9 – Allmänna principer

1. Medlemsstaterna ska inspektera minst 15 % av alla landningar, omlastningar och beredningar ombord som utförs i deras hamnar av tredjelands fiskefartyg varje år.
2. Följande fiskefartyg ska alltid inspekteras:
 - a) Fiskefartyg som iakttagits i enlighet med artikel 47.
 - b) Fiskefartyg som har rapporterats genom en anmälan inom ramen för gemenskapens varningssystem enligt kapitel IV.

- c) Fiskefartyg som enligt kommissionen troligen har deltagit i IUU-fiske enligt artikel 25.
 - d) Fiskefartyg som förekommer på en sådan förteckning över misstänkta IUU-fartyg som har antagits av en regional fiskerierorganisation och anmälts i enlighet med artikel 29.
3. Den fartygsinspektion som avses i punkt 2 ska omfatta fiskefartygets dokument, loggbok, fiskeredskap, fångst ombord och annat eventuellt bevismaterial som kan ha betydelse när det gäller påstått IUU-fiske. Information om resultatet av inspektionerna ska omedelbart översändas till kommissionen eller ett av kommissionen utsett organ.

Artikel 10 – Inspektörer

- 1. Medlemsstaterna ska utfärda en identitetshandling till varje inspektör. Inspektörerna ska medföra denna när de inspekterar ett fiskefartyg.
- 2. Medlemsstaterna ska se till att inspektörerna utför sitt uppdrag enligt bestämmelserna i detta avsnitt.

Artikel 11 – Inspektion

- 1. Medlemsstaterna ska se till att deras inspektörer
 - a) vid inspektionen orsakar så liten störning som möjligt i fartygens verksamhet, och inte ger upphov till att fiskens kvalitet försämras,
 - b) skriver en inspektionsrapport och överlämnar denna till sina myndigheter.
- 2. Inspektörerna ska ha möjlighet att undersöka alla fartygets utrymmen, fångster (beredda eller inte), redskap, utrustning och all dokumentation som anses behövas för att kontrollera om tillämpliga lagar, förordningar eller internationella förvaltnings- eller bevarandeåtgärder följs, även loggbok och konossement för moderfartyg och transportfartyg. Inspektörerna ska också ha möjlighet att ställa frågor till befälhavaren eller en person som utsetts av denne.
- 3. Inspektionerna ska omfatta övervakning av hela landningen eller omlastningen samt en korskontroll av de kvantiteter, per art, som angivits i förhandsmeddelandet av landningen mot de kvantiteter, per art, som landats eller lastats om.
- 4. Inspektörerna ska underteckna rapporten i närvaro av fartygets befälhavare, som ska ha rätt att i rapporten lägga till eller låta lägga till all information som befälhavaren anser vara relevant samt underteckna rapporten. Inspektören ska föra in i loggboken att en inspektion har genomförts.

Artikel 12 – Förfarande vid överträdelser

1. Inspektörer som har goda skäl att tro att ett fiskefartyg har bedrivit IUU-fiske i enlighet med kriterierna i artikel 3 ska
 - a) göra en anteckning om överträdelserna i inspektionsrapporten,
 - b) vidta alla åtgärder som krävs för att skydda det bevismaterial som ligger till grund för antagandet om överträdelserna,
 - c) omedelbart översända inspektionsrapporten till sin myndighet.
2. Om inspektionsresultaten utgör rimliga bevis för att ett fiskefartyg från tredjeland verkligen har bedrivit IUU-fiske i enlighet med kriterierna i artikel 3 ska hamnmedlemsstatens behöriga myndigheter inte tillåta fartyget att landa, omlasta eller bereda sin fångst ombord.
3. Den inspekterande medlemsstaten ska omedelbart meddela sitt beslut enligt punkt 2 att inte tillåta landning, omlastning eller beredning ombord till kommissionen eller ett organ utsett av den, och samtidigt översända inspektionsrapporten i original; kommissionen ska omedelbart skicka vidare beslutet och rapporten till den behöriga myndigheten i det inspekterade fiskefartygets flaggstat med kopia till givarfartygets flaggstat(er) i de fall det inspekterade fartyget har ägnat sig åt omlastning. Om så är lämpligt ska meddelandet också vidarebefordras till sekretariatschefen för den regionala fiskeriorganisation inom vars behörighetsområde fångsten togs.
4. Hamnmedlemsstaten ska samarbeta med flaggstaten i undersökningen av den förmodade överträdelserna och vid behov tillämpa de sanktioner som anges i nationell lag. Om den förmodade överträdelserna har ägt rum i tredjelands vatten ska hamnmedlemsstaten också samarbeta med den berörda kuststaten.

Kapitel III

Villkor för import av fiskeriprodukter från tredjeland till EU

Artikel 13 – Fångstintyg

1. Fiskeriprodukter från olagligt, orapporterat eller oreglerat fiske får inte importeras till gemenskapen.
2. För att förbudet i punkt 1 ska bli effektivt får fiskeriprodukter importeras till gemenskapen endast om de åtföljs av ett fångstintyg som har godkänts och kontrollerats i enlighet med den här förordningen.
3. Det fångstintyg som avses i punkt 2 ska godkännas av flaggstaten för det eller de fartyg som tog den fångst som fiskeriprodukterna kommer från. Syftet med intyget är att visa att fångsten har tagits i enlighet med tillämpliga lagar och förordningar samt internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder.

4. Fångstintyget ska innehålla all den information som anges i mallen i bilaga 1, och godkännas av en offentlig myndighet i flaggstaten som har behörighet att intyga att informationen är korrekt.

Artikel 14 – Bestämmelser om fångstdokumentation som har antagits och satts i kraft inom ramen för en regional fiskeriorganisation

1. Fångstdokument och eventuella tillhörande dokument, som har godkänts enligt bestämmelser antagna av en regional fiskeriorganisation och som av kommissionen har erkänts som förenliga med kraven i den här förordningen, ska godtas som fångstintyg för produkter från arter för vilka sådana bestämmelser om fångstdokumentation gäller och omfattas av kontrollkrav för medlemsstaterna vid import i enlighet med artikel 17 och bestämmelserna om avslagen import i artikel 18.
2. Punkt 1 ska tillämpas utan att det påverkar de särskilda bestämmelser genom vilka sådana bestämmelser om fångstdokumentation genomförs i gemenskapslagstiftningen.

Artikel 15 – Indirekt import av fiskeriprodukter

1. Produkter som utgör ett enda parti som transporteras genom andra territorier än flaggstatens och som har genomgått omlastning, transitering eller tillfällig lagring på dessa territorier, får importeras till gemenskapen endast om de åtföljs av ett fångstintyg eller intyg som är godkända av flaggstaten, och på villkor att den aktör som ansvarar för importen förser importmedlemsstatens myndigheter med skriftliga bevis på att produkterna har stått under tullmyndigheternas övervakning i den stat där omlastning, transitering eller lagring skett och inte har hanterats på annat sätt än lossats, omlastats eller på annat sätt behandlats för att förbli i gott skick. Kontrollerbara bevis för detta ska tillhandahållas i form av
 - a) ett samlat transportdokument som täcker övergången från flaggstaten via den stat där omlastning, transitering eller lagring skett, eller
 - b) ett intyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna i den stat där omlastning, transitering eller lagring skett, med
 - (i) en exakt beskrivning av produkterna,
 - (ii) datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller uppgift om de andra transportmedel som använts, eller
 - c) ett intyg om återexport som har godkänts i enlighet med bestämmelser om fångstdokumentation som har antagits av en regional fiskeriorganisation, som erkänts för denna förordnings ändamål enligt artikel 14, förutsatt att den stat där omlastning, transitering eller lagring har skett har fullgjort sina skyldigheter avseende godkännande av intyg om återexport.

2. Produkter som utgör ett enda parti och som har beretts i ett annat territorium än flaggstatens får importeras till gemenskapen om de åtföljs av fångstintyg som har godkänts av flaggstaten för de fångster som använts vid framställning av produkterna i partiet, på villkor att den aktör som ansvarar för importen förser importmedlemsstatens myndigheter med skriftliga bevis på att produkterna har framställts enbart från den fångst som fångstintyget avser. Kontrollerbara bevis för detta ska tillhandahållas i form av
 - a) ett intyg som utfärdats av tullmyndigheter i det land där beredningen skett med
 - (i) en exakt beskrivning av de beredda och de oberedda produkterna, samt deras mängd,
 - (ii) intyg om att de beredda produkterna har beretts enbart av de oberedda produkter som avses i fångstintyget från den stat där beredningen skett, eller
 - b) ett intyg om återexport som har godkänts i enligt med bestämmelser om fångstdokumentation som har antagits av en regional fiskerierorganisation, som erkänts för denna förordnings ändamål enligt artikel 14, förutsatt att den stat där beredning har skett har fullgjort sina skyldigheter avseende godkännande av intyg om återexport.

Artikel 16 – Export av fångster som gjorts av fartyg som för en medlemsstats flagg

1. För export av fångster gjorda av fartyg som för en medlemsstats flagg krävs att de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten godkänner ett fångstintyg i enlighet med artikel 13.4.
2. Flaggmedlemsstaten ska meddela kommissionen vilka myndigheter som är behöriga att godkänna fångstintygen enligt punkt 1.

Artikel 17 – Kontroll av fångstintyg

1. Det godkända fångstintyget ska skickas till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat dit produkten är avsedd att importeras senast 72 timmar före den tidpunkt då produkten beräknas anlända till införselplatsen i Europeiska gemenskapen. Tidsfristen på 72 timmar kan minskas om fiskeriprodukterna importeras till gemenskapen med ett annat transportsätt än transport- eller fiskefartyg. Myndigheterna i fråga ska kontrollera att uppgifterna i fångstintyget är korrekta.
2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får genomföra alla kontroller de anser nödvändiga för punkt 1, och bör så göra om det finns rimliga skäl till tvivel. Kontrollerna kan bestå av en undersökning av produkterna, granskning av deklara-tionsuppgifter och kontroll av om dokument finns och är äkta, revision av ekonomiska aktörers bokföring och andra register, kontroll av transportfordon och lagringsutrymmen för produkterna samt officiella utfrågningar och liknande, utöver inspektionen av fiskefartyg i hamn enligt kapitel II.

3. Följande omständigheter ska bland andra utgöra grund för rimligt tvivel enligt punkt 2:
 - a) Om medlemsstatens kontrollmyndighet har skäl att ifrågasätta själva fångstintygets äkthet eller den stämpel eller namnteckning genom vilken flaggstatens behöriga myndigheter har lämnat sitt godkännande.
 - b) Om medlemsstatens kontrollmyndighet förfogar över uppgifter ger anledning till tvivel på om fiskefartyget följer tillämpliga lagar, förordningar eller bevarande- och förvaltningsåtgärder, eller andra krav i den här förordningen.
 - c) Om fiskefartyg, fiskeföretag eller andra ekonomiska aktörer har rapporterats i samband med misstänkt IUU-fiske, även sådana fartyg som har rapporterats till en regional fiskerierorganisation enligt regler som den organisationen har antagit för att upprätta förteckningar över fartyg som misstänks ha bedrivit olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
 - d) Om flaggstaterna eller de återexporterande länderna har rapporterats till en regional fiskerierorganisation enligt regler som den organisationen har antagit för att vidta handelsrelaterade åtgärder gentemot flaggstater.
 - e) Om en anmälan har offentliggjorts enligt kapitel IV inom ramen för gemenskapens varningssystem.
4. I kontrollsyfte får medlemsstaternas behöriga myndigheter begära hjälp från de behöriga myndigheterna i flaggstaten eller den stat vars myndigheter har godkänt ett intyg om återexport i enlighet med artikel 15.1 c eller 15.2 b, varvid följande gäller:
 - a) I begäran om hjälp ska myndigheterna motivera varför de hyser tvivel om intygets äkthet, om redovisningen i det eller om produkterna uppfyller bevarande- och förvaltningskraven. En kopia av fångstintyget och eventuella uppgifter eller handlingar som tyder på att uppgifterna i intyget är felaktiga ska åtfölja begäran om hjälp. Begäran ska skickas utan dröjsmål till de behöriga myndigheterna i flaggstaten eller den återexporterande staten.
 - b) Kontrollförfarandet ska avslutas senast 15 dagar efter den dag då kontrollbegäran gjordes. Om de behöriga myndigheterna i den berörda flaggstaten inte hinner avsluta förfarandet i tid får kontrollmyndigheterna i medlemsstaten bevilja en förlängning på högst 15 dagar, på begäran av flaggstaten eller den återexporterande staten.
5. Produkterna får inte frisläppas innan undersökning och kontrollförfarande enligt punkterna 1–4 har avslutats.
6. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilka myndigheter som är behöriga att kontrollera fångstintygen enligt punkt 1.

Artikel 18 – Importavslag

1. Medlemsstaternas myndigheter enligt artikel 17.1 ska avslå import till gemenskapen av fiskeriprodukter, utan att behöva begära ytterligare bevis eller begära hjälp från flaggstaten, i de fall
 - a) aktören inte har kunnat uppvisa ett fångstintyg för produkterna i fråga,
 - b) importprodukterna inte är de som anges i fångstintyget,
 - c) fångstintyget inte är godkänt av flaggstatens myndighet enligt artikel 13.3,
 - d) fångstintyget inte innehåller alla obligatoriska uppgifter,
 - e) aktören inte kan bevisa att fiskeriprodukterna uppfyller kraven i artikel 15.1 eller 15.2,
 - f) det fiskefartyg som anges i fångstintyget som det fartyg som har tagit fångsten ingår i en förteckning över IUU-fartyg enligt artiklarna 26 eller 29,
 - g) fångstintyget har godkänts av myndigheterna i en flaggstat som är en icke-samarbetande stat i enlighet med artikel 32.
2. Medlemsstaternas myndigheter enligt artikel 17.1 ska avslå import till gemenskapen av fiskeriprodukter, efter begäran om hjälp enligt artikel 17.4, i de fall
 - a) de har fått ett svar enligt vilket exportören inte hade rätt att begära godkännande av ett fångstintyg,
 - b) de har fått ett svar enligt vilket produkterna inte uppfyller bevarande- och förvaltningskraven eller andra krav enligt det här kapitlet,
 - c) de inte har fått svar inom utsatt tid,
 - d) de har fått ett ofullständigt svar.
3. När importen av fiskeriprodukter avslås enligt punkterna 1 eller 2 får medlemsstaterna konfiskera och göra sig av med produkterna i enlighet med nationella bestämmelser.
4. Varje person ska ha rätt att överklaga beslut som fattas av de behöriga myndigheterna enligt punkterna 1 eller 2 om beslutet berör personen direkt och personligen. Rätten att överklaga ska utövas enligt den berörda medlemsstatens bestämmelser.
5. Medlemsstaternas myndigheter ska meddela importavslag till flaggstaten och, i tillämpliga fall, till den stat vars myndigheter har godkänt ett intyg om återexport enligt artikel 15. En kopia av meddelandet ska sändas till kommissionen.

Artikel 19 – Flaggstaterens anmälningar, revision och samarbete

1. Vid tillämpning av denna förordning förutsätter godtagandet av ett fångstintyg som har godkänts av en flaggstat att den berörda flaggstaten har skickat ett meddelande om att
 - a) flaggstaten har egna förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskefartyg måste följa,
 - b) dess myndigheter har befogenhet att intyga att informationen i fångstintygen är äkta och att kontrollera intygen på begäran av medlemsstaterna. I anmälan ska det också ingå kontaktuppgifter för myndigheterna.
2. Kommissionen ska vid behov ingå avtal med flaggstater om administrativt samarbete för att flaggstaterna lättare ska kunna fullgöra formaliteterna i samband med fiskefartygens hamntillträde, import av fiskeriprodukter till gemenskapen och kontrollkraven i den här förordningen. Kanalerna ska göra det möjligt att utbyta information och stöd mellan parterna, och göra det möjligt för kommissionen att utföra revision; detta ska avse samtliga områden som omfattas av den här förordningen. Inrättandet av samarbetskanaler ska emellertid inte ses som en förutsättning för tillämpningen av detta kapitel på import av produkter från fångster gjorda av fartyg oavsett flagg.
3. De uppgifter som ska anges i anmälan enligt punkt 1 och principerna och beståndsdelarna för det administrativa samarbetet återfinns i bilaga III.
4. Kommissionen ska informera flaggstaten om att det meddelande som sänts enligt punkt 1 har tagits emot. Om flaggstaten inte har lämnat all information enligt punkt 1 till kommissionen ska kommissionen begära att flaggstaten skickar denna återstående information i ett nytt meddelande.

Artikel 20 – Återexport

1. Återexport av produkter som har importerats med ett fångstintyg i enlighet med detta kapitel är tillåten genom att de behöriga myndigheterna i den medlemsstat varifrån återexporten ska ske godkänner ett intyg om återexport på begäran av återexportören.
2. Intyg om återexport ska innehålla alla uppgifter som krävs enligt mallen i bilaga II och ska åtföljas av en kopia på de fångstintyg som har godtagits för import av produkterna.
3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilka myndigheter som är behöriga att godkänna och kontrollera intyg om återexport.

Artikel 21 – Register och informationsspridning

1. Kommissionen ska föra ett register över stater och deras behöriga myndigheter som har meddelats i enlighet med detta kapitel; registret ska omfatta följande:
 - a) Medlemsstater som har meddelat vilka behöriga myndigheter som godkänner och kontrollerar fångstintyg och intyg om återexport i enlighet med artiklarna 16.2, 17.6 och 20.3 i den här förordningen.
 - b) Flaggstater för vilka meddelanden har inkommit i enlighet med artikel 19.1, med uppgift om inrättandet av administrativt samarbete enligt artikel 19.2.
2. Kommissionen ska på sin webbplats och i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien offentliggöra förteckningen över stater och deras berörda nationella myndigheter enligt punkt 1, och regelbundet uppdatera informationen. Kommissionen ska delge myndigheterna i de medlemsstater som ansvarar för kontrollen av fångstintygen kontaktuppgifterna för de myndigheter i flaggstaterna som ansvarar för godkännande och kontroll av fångstintyg.
3. Kommissionen ska på sin webbplats och i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien offentliggöra förteckningen över de bestämmelser om fångstdokumentation som har erkänts i enlighet med artikel 14 och uppdatera den regelbundet.

Kapitel IV Gemenskapens varningssystem

Artikel 22 – Utfärdande av varningar

1. När information som erhållits i enlighet med kapitlen II, III, V, VI, VII, VIII, X eller XII leder till rimligt tvivel om att tillämpliga lagar, förordningar eller internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder inte följts av fiskefartyg eller för fiskeriprodukter från vissa tredjeländer ska kommissionen på sin webbplats och i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien offentliggöra ett varningsmeddelande för att varsko akörerna och se till att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder när det gäller de berörda tredjeländerna enligt detta kapitel.
2. Kommissionen ska utan dröjsmål delge medlemsstaternas myndigheter, den berörda flaggstaten och, vid behov, återexportstaten denna information.

Artikel 23 – Åtgärder som följer på varningen

1. När medlemsstaterna har mottagit den information som avses i artikel 22.2 ska de
 - a) identifiera de partier fiskeriprodukter som tidigare har importerats och omfattas av meddelandet till aktörerna, för att därefter kontrollera fångstintyget och, i förekommande fall, intyget om återexport, i enlighet med artiklarna 17 och 20,

- b) kontrollera fångstintyget och, i förekommande fall, intyget om återexport i enlighet med artiklarna 17 och 20, för samtliga partier fiskeriprodukter avsedda för import som omfattas av meddelandet,
 - c) kartlägga var fiskefartygen har rört sig under den tid som meddelandet avser och göra lämpliga kontroller, även av tidigare inlämnade fångstintyg,
 - d) i enlighet med internationell lag genomföra nödvändiga utfrågningar, undersökningar eller inspektioner till havs, i hamnar eller andra landningsplatser beträffande de fiskefartyg som omfattas av meddelandet.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen rapportera resultaten av kontrollerna, begäran om kontroller och vidtagna åtgärder i de fall man har kunnat konstatera att tillämpliga lagar, förordningar eller internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder inte har följts.
3. Om kommissionen på grundval av slutsatserna av de kontroller som har utförts i enlighet med punkt 1 beslutar att det inte längre finns fog för rimligt tvivel ska den utan dröjsmål vidta följande åtgärder:
- a) Offentliggöra ett meddelande om detta på sin webbplats och i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien som annullerar det tidigare meddelandet.
 - b) Informera flaggstaten om annulleringen liksom, i förekommande fall, den stat där återexport skett.
 - c) Informera medlemsstaterna genom lämpliga kanaler.
4. Om kommissionen på grundval av slutsatserna av de utfrågningar, undersökningar och kontroller som har genomförts i enlighet med punkt 1 beslutar att det fortfarande finns fog för rimligt tvivel ska den utan dröjsmål vidta följande åtgärder:
- a) Uppdatera meddelandet till aktörerna genom ett nytt offentliggörande på sin webbplats och i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.
 - b) Informera flaggstaten och, i förekommande fall, den stat där återexport skett.
 - c) Informera medlemsstaterna genom lämpliga kanaler.
 - d) Om så är lämpligt, hänskjuta frågan till den regionala fiskeriorganisation som har vidtagit de bevarande- och förvaltningsåtgärder som eventuellt inte har följts.
5. Om kommissionen mot bakgrund av slutsatserna från utfrågningar, undersökningar och kontroller i enlighet med punkt 1 beslutar att det finns skäl nog att anse att de fakta som framkommit innebär att tillämpliga lagar, förordningar och internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder inte har följts ska den utan dröjsmål vidta följande åtgärder:
- a) Offentliggöra ett nytt meddelande till aktörerna på sin webbplats och i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, för att informera dem om utvecklingen.

- b) Informera flaggstaten och vidta lämpliga åtgärder i enlighet med kapitlen V och VI.
- c) I förekommande fall informera den stat där återexport skett.
- d) Informera medlemsstaterna genom lämpliga kanaler.
- e) Om så är lämpligt, hänskjuta frågan till den regionala fiskerierorganisation som har vidtagit de bevarande- och förvaltningsåtgärder som eventuellt inte har följts.

Kapitel V

Identifiering av fartyg som bedriver IUU-fiske

Artikel 24 – Påstått IUU-fiske

1. Kommissionen eller ett organ som har utsetts av den ska sammanställa och analysera all information om IUU-fiske
 - a) som erhållits i enlighet med kapitlen II, III, IV, VIII, X och XII och
 - b) om så är lämpligt, annan information som
 - fångstuppegifter,
 - handelsrelaterad information från nationella statistikmyndigheter och andra tillförlitliga källor,
 - fartygsregister och databaser,
 - fångstdokument eller statistiska dokumentprogram från regionala fiskerierorganisationer,
 - rapporterade iakttagelser eller annan verksamhet rörande misstänkta IUU-fartyg, och förteckningar över IUU-fartyg som rapporterats eller antagits av regionala fiskerierorganisationer,
 - annan relevant information som har samlats in bland annat i hamnar och i fiskeområdena.
2. Medlemsstaterna ska systematiskt till kommissionen översända all eventuell ny information som kan ha betydelse för Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg. Kommissionen, eller ett organ som den har utsett, ska sprida informationen tillsammans med bevisunderlaget, till medlemsstaterna och de berörda flaggstaterna.
3. Kommissionen, eller ett organ som den har utsett, ska föra register över varje fartyg som påstås bedriva åt IUU-fiske och detta register ska uppdateras allteftersom ny information inkommer.

Artikel 25 – Misstänkt IUU-fiske

1. Kommissionen ska identifiera de fartyg som på goda grunder enligt artikel 24 kan misstänkas bedriva IUU-fiske, vilket berättigar att det görs en officiell utredning i den berörda flaggstaten.
2. Kommissionen ska kontakta de flaggstater vars fartyg identifieras enligt punkt 1 med en officiell begäran om utredning av det IUU-fiske som deras fartyg påstås ha bedrivit. Syftet med detta är följande:
 - a) Att utfärda en officiell begäran till flaggstaten om att den vidtar alla nödvändiga åtgärder för att undersöka det påstådda IUU-fisket och i rimlig tid meddela kommissionen vad man kommit fram till.
 - b) Att utfärda en officiell begäran till flaggstaten om att vidta omedelbara åtgärder om påståendena skulle visa sig vara välgrundade, samt informera kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits.
 - c) Att meddela ägaren, eller i förekommande fall, fartygens operatörer om följderna av att ett fartyg hamnar på Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg enligt artikel 36. Flaggstaterna ska också uppmanas att lämna information till kommissionen om fartygets ägare eller, i förekommande fall, operatörer så att dessa personer vid behov kan höras i enlighet med artikel 26.3.
3. Kommissionen ska sprida informationen om fartyg som misstänks ha bedrivit IUU-fiske till alla medlemsstater för att underlätta de systematiska hamnkontrollerna av dessa fartyg i enlighet med artikel 9.2 c.

Artikel 26 – Upprättande av Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg

1. Kommissionen ska upprätta Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg. Ett fartyg ska föras upp i förteckningen om det, efter det att åtgärder har vidtagits mot fartyget i enlighet med artiklarna 24 och 25, finns mer information som har samlats in enligt den här förordningen om att fartyget har bedrivit IUU-fiske, utan att dess flaggstat har vidtagit effektiva åtgärder för att stoppa detta.
2. Kommissionen ska uppmana de flaggstater som har fartyg i Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg att
 - a) meddela fartygsägaren om att fartyget finns på Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg, om orsakerna till detta och om följderna av det, i enlighet med artikel 36, och
 - b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att stoppa detta IUU-fiske, om så krävs genom att dra in fartygets registrering eller fiskelicenser, samt meddela kommissionen vilka åtgärder som har vidtagits.
3. Innan något fartyg införs i förteckningen ska kommissionen underrätta fartygsägaren och i lämpliga fall fartygsoperatörerna om alla skälen till misstanken om att fartyget har bedrivit IUU-fiske samt ge dem möjlighet att lägga fram sina åsikter.

4. Om ett beslut fattas om att ett fartyg ska föras upp på Europeiska gemenskapens förteckning över fartyg som har bedrivit IUU-fiske ska kommissionen meddela beslutet och bakomliggande skäl till ägaren eller i förekommande fall fartygsoperatören.
5. Kommissionens skyldigheter enligt punkterna 3–4 gäller utan att det påverkar flaggstatens huvudansvar för fartyget, och endast under förutsättning att uppgifter om fartygsägare och operatörer står till kommissionens förfogande.

Artikel 27 – Avförande av fartyg från Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg

1. Kommissionen ska avföra ett fartyg från Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg om fartygets flaggstat kan visa
 - a) att fartyget inte har bedrivit det IUU-fiske som var skälet till att det fördes upp på förteckningen, eller
 - b) att effektiva åtgärder har vidtagits rörande IUU-fisket i fråga, bland annat åtal och sanktioner av lämplig grad.
2. Ägaren eller operatören till ett fartyg som är med på Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg kan begära att kommissionen ser över fallet om flaggstaten inte vidtar några åtgärder enligt punkt 1. Kommissionen ska överväga att avföra fartyget från förteckningen endast om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Minst två år har förflutit sedan fartyget fördes upp på förteckningen och under denna tid har inga ytterligare rapporter inkommit till kommissionen i enlighet med artikel 24, om påstått IUU-fiske där fartyget har varit inblandat.
 - b) Ägaren överlämnar information om fartygets pågående verksamhet som visar att det verkar i enlighet med alla lagar, regler och bevarandeåtgärder som gäller för det fiske det deltar i.
 - c) Kommissionen anser att fartyget, dess ägare eller operatörer inte har några direkta eller indirekta kontakter med andra fartyg eller operatörer som misstänks eller har bevisats bedriva IUU-fiske.

Artikel 28 – Innehåll i samt offentliggörande och underhåll av Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg

1. Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg ska innehålla följande uppgifter för varje fartyg
 - a) namn och eventuella tidigare namn,
 - b) flagg och eventuella tidigare flagg,
 - c) ägare och eventuella tidigare ägare, även nyttjandeberättigade ägare,
 - d) operatör och eventuella tidigare operatörer,

- e) anropssignal och eventuella tidigare anropssignaler,
 - f) Lloyds/IMO-nummer (om det finns),
 - g) fotografier, om sådana finns,
 - h) dag då fartyget första gångenfördes upp på IUU-förteckningen,
 - i) en sammanfattning över de händelser som ligger till grund för att fartyget fördes upp på förteckningen, tillsammans med hänvisningar till alla skriftliga underlag rörande dessa händelser.
2. Kommissionen ska vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg sprids, bland annat genom att lägga den på webbplatsen för generaldirektoratet för fiske.
 3. Förteckningen ska uppdateras regelbundet och fungera i ett system som automatiskt skickar uppdateringarna till medlemsstaterna, de regionala fiskerierorganisationerna och andra medlemmar i det civila samhället som begär det. Kommissionen ska dessutom sända förteckningen till FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och till de regionala fiskerierorganisationerna i syfte att öka Europeiska gemenskapens samarbete med dessa organisationer för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

Artikel 29 – Förteckningar över IUU-fartyg som har antagits av regionala fiskerierorganisationer

1. Utöver de fartyg som avses i artikel 26 ska även de fartyg som ingår i förteckningar över IUU-fartyg som antagits av regionala fiskerierorganisationer automatiskt föras upp på Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg. Avförande av sådana fartyg från Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg ska ske efter beslut från den berörda regionala fiskerierorganisationen.
2. Varje år ska kommissionen till medlemsstaterna vidarebefordra de förteckningar den får från de regionala fiskerierorganisationerna över fartyg som misstänks eller har bekräftats delta i IUU-fiske.
3. Kommissionen ska utan dröjsmål meddela medlemsstaterna eventuella tillägg, strykningar eller ändringar i de förteckningar som avses i punkt 2. Artikel 36 ska gälla för fartyg som förts upp på de ändrade IUU-förteckningarna från de regionala fiskerierorganisationerna, från den tidpunkt då de ändrade förteckningarna meddelades medlemsstaterna.

Kapitel VI

Icke-samarbetande tredjestater

Artikel 30 – Identifiering av icke-samarbetande tredjestater

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 52 kartlägga de stater den anser vara icke-samarbetande stater när det gäller bekämpning av IUU-fiske.
2. Kartläggningen ska grunda sig på en översyn av all information som har samlats in enligt kapitlen II, III, IV, V, VIII, X och XII eller eventuell annan information som fångstuppegifter, handelsrelaterade uppgifter från nationella statistikmyndigheter eller andra tillförlitliga källor, fartygsregister och databaser, fångstuppegifter eller statistiska dokumentprogram från regionala fiskeriorganisationer och förteckningar över IUU-fartyg från sådana organisationer liksom annan information som har samlats in i hamnar eller fiskeområden.
3. En stat kan bedömas vara en icke-samarbetande stat om den inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell lag som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat för att vidta åtgärder i syfte att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.
4. För bedömningen enligt punkt 3 ska kommissionen först och främst granska de åtgärder som staten i fråga har vidtagit när det gäller
 - a) återkommande IUU-fiske som finns dokumenterat på lämpligt sätt och som har bedrivits eller fått stöd av fartyg som för statens flagg eller av dess medborgare, eller av fartyg som verkar i dess vatten eller använder dess hamnar, eller
 - b) fiskeriprodukter som härstammar från IUU-fiske och förekommer på statens marknad.
5. Kommissionen ska för detta ändamål beakta följande:
 - a) Om staten i fråga samarbetar effektivt med gemenskapen, genom att reagera på kommissionens uppmaningar att utreda, komma med synpunkter på eller följa upp IUU-fiske och verksamhet i samband med det.
 - b) Om staten i fråga har vidtagit effektiva tillsynsåtgärder rörande de operatörer som är skyldiga till IUU-fiske, i synnerhet om tillräckligt hårda sanktioner har utdömts för att motverka att lagöverträdarna får någon vinning av sin verksamhet.
 - c) IUU-fiskets bakgrund, art, omständigheter, omfattning och grad.
 - d) För utvecklingsländer, deras behöriga myndigheters befintliga kapacitet.
6. Följande ska också beaktas:

- a) De berörda staternas ratificering av eller anslutning till internationella fiskeriinstrument, särskilt Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, FN:s avtal från 1995 om genomförande av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 om bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd och FAO:s avtal från 1993 om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet.
 - b) Statens ställning som part eller samarbetande icke-part till regionala fiskerierorganisationer, eller dess åtagande att tillämpa de bevarande- och förvaltningsåtgärder som har fastställts av sådana organisationer.
 - c) Åtgärder eller försummelser från statens sida som kan ha minskat effektiviteten för tillämpliga lagar, förordningar och internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder.
7. Om så är lämpligt, ska särskilda begränsningar för utvecklingsländer, särskilt när det gäller övervakning och kontroll av fiskeverksamhet, beaktas vid tillämpning av den här artikeln.

Artikel 31 – Åtgärder rörande stater som kartlagts som icke-samarbetande tredjestater

1. Kommissionen ska utan dröjsmål meddela de stater som kan kartläggas som icke-samarbetande stater i enlighet med artikel 30, och redogöra för följande:
 - a) Skälen för kartläggningen med alla tillgängliga underlag.
 - b) Möjligheten att skriftligen svara kommissionen beträffande kartlägningsbeslutet och annan relevant information som bevis som försvarar staten eller en handlingsplan för förbättringar och åtgärder som vidtagits för att rätta till situationen.
 - c) Följderna för en stat att kartläggas som icke-samarbetande stat, enligt artikel 37.
2. I det meddelande som avses i punkt 1 ska kommissionen också begära att staten i fråga vidtar alla nödvändiga åtgärder för att ses till att IUU-fisket upphör, för att förebygga liknande händelser i framtiden och för att rätta till sådana åtgärder eller försummelser som avses i artikel 30.6 c.
3. Kommissionen ska genom fler än ett kommunikationssätt översända meddelandet och begäran till staten i fråga. Kommissionen ska kontrollera att staten har mottagit meddelandet.

Artikel 32 – Upprättande av en förteckning över icke-samarbetande tredjestater

1. Mot bakgrund av resultaten av de åtgärder som avses i artikel 31 ska kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 52, anta en förteckning över icke-samarbetande tredjestater.

2. Kommissionen ska utan dröjsmål meddela den berörda staten att den har kartlagts som en icke-samarbetande tredjestat och redogöra för de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 37 samt begära att staten rättar till situationen och ge råd om dessa åtgärder för att säkerställa att fiskefartygen följer bevarande- och förvaltningsåtgärderna.
3. Kommissionen ska utan dröjsmål också meddela medlemsstaterna sitt beslut och uppmana dem att se till att åtgärderna i artikel 37 omedelbart vidtas. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder de vidtagit med anledning av uppmaningen.

Artikel 33 – Avförande från förteckningen över icke-samarbetande tredjestater

1. Kommissionen ska, i enlighet med artikel 52, avföra en stat från förteckningen över icke-samarbetande stater om staten kan visa att den situation som motiverade införandet i förteckningen har rättats till. I samband med ett beslut om avförande ska man också ta hänsyn till om staten i fråga har vidtagit konkreta åtgärder som kan leda till att situationen förbättras på lång sikt.
2. Efter ett beslut enligt punkt 1 ska kommissionen utan dröjsmål meddela medlemsstaterna att de åtgärder som avses i artikel 37 inte längre tillämpas för staten i fråga.

Artikel 34 – Offentliggörande av förteckningen över icke-samarbetande tredjestater

Kommissionen ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att förteckningen över icke-samarbetande stater sprids, utan att bryta mot eventuella sekretessbestämmelser, bland annat genom att lägga den på webbplatsen för generaldirektoratet för fiske. Förteckningen ska uppdateras regelbundet och kommissionen ska upprätta ett system som automatiskt skickar uppdateringarna till medlemsstaterna, de regionala fiskeriorganisationerna och andra medlemmar i det civila samhället som begär det. Kommissionen ska dessutom sända förteckningen över icke-samarbetande stater till FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och till de regionala fiskeriorganisationerna i syfte att öka Europeiska gemenskapens samarbete med dessa organisationer för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

Artikel 35 – Nödåtgärder

1. Om det kan bevisas att en stats åtgärder underminerar de bevarande- och förvaltningsåtgärder som en regional fiskeriorganisation har antagit får kommissionen anta nödåtgärder som får gälla i högst sex månader. Kommissionen får fatta ett nytt beslut om att förlänga nödåtgärderna i högst sex månader.
2. Nödåtgärderna får bland annat omfatta följande:
 - a) Fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg får inte beviljas tillträde till medlemsstaternas hamnar, utom vid force majeure.
 - b) Fartyg som för en medlemsstats flagg får inte bedriva gemensamt fiske med fartyg som för den berörda statens flagg.

- c) Fartyg som för en medlemsstats flagg får inte fiska i vatten under den berörda statens jurisdiktion.
 - d) Levande fisk får inte levereras till fiskodlingar i vatten under den berörda statens jurisdiktion.
 - e) Levande fisk fångad av fartyg som för den berörda statens flagg får inte användas för fiskodling i vatten under en medlemsstats jurisdiktion.
3. Nödåtgärderna ska börja tillämpas omedelbart. De ska meddelas medlemsstaterna och den berörda staten samt offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kapitel VII

Åtgärder rörande fartyg och stater som är inblandade i IUU-verksamhet

Artikel 36 – Åtgärder rörande fartyg på Europeiska gemenskapens förteckning över IUU-fartyg

Följande åtgärder ska gälla för de fartyg som avses i artikel 26:

- a) Flaggsmedlemsstaterna får inte skicka någon begäran till kommissionen om fisketillstånd för IUU-fartyg.
- b) Gällande fisketillstånd eller särskilda fisketillstånd som har utfärdats av flaggsmedlemsstater för IUU-fartyg ska dras in.
- c) IUU-fartyg som för tredjelands flagg får inte fiska i gemenskapens vatten eller chartras.
- d) Fiskefartyg som för en medlemsstats flagg får på intet sätt bistå IUU-fartyg, bereda fisk eller delta i omlastning eller gemensam fiskeinsatser med fartyg som finns med i förteckningen över IUU-fartyg.
- e) IUU-fartyg som för en medlemsstats flagg får ges tillträde endast till sina hemmahamnar och inte till någon annan gemenskapshamn, utom vid force majeure. IUU-fartyg som för tredjelands flagg får inte anlöpa en medlemsstats hamn, utom vid force majeure. Alternativt kan en medlemsstat tillåta ett IUU-fartyg att anlöpa medlemsstatens hamn på villkor att all fångst ombord konfiskeras liksom eventuella fiskeredskap som är förbjudna enligt bevarande- och förvaltningsåtgärder som har antagits av regionala fiskerierorganisationer. Medlemsstaterna ska också konfiskera fångster och eventuella fiskeredskap som är förbjudna enligt bevarande- och förvaltningsåtgärder som har antagits av regionala fiskerierorganisationer ombord på IUU-fartyg som har fått tillåtelse att anlöpa medlemsstaternas hamnar på grund av force majeure eller en nödsituation.
- f) IUU-fartyg som för tredjelands flagg får inte ges förnödenheter, bränsle eller tjänster i hamn, utom vid force majeure.

- g) IUU-fartyg som för tredjelands flagg får inte byta besättning, utom om det är nödvändigt på grund av force majeure.
- h) Medlemsstaterna får inte bevilja sitt flagg åt IUU-fartyg.
- i) Import av fiskeriprodukter fångade av sådana fartyg är förbjuden, och följaktligen ska fångstintyg som åtföljer sådana produkter inte godtas eller godkännas.
- j) Export och återexport av fiskeriprodukter från IUU-fartyg för beredning är förbjuden.

Artikel 37 – Åtgärder rörande icke-samarbetande tredjestater

Följande åtgärder ska gälla för de stater som avses i artikel 32:

- a) Import till gemenskapen av fiskeriprodukter fångade av fartyg som för en sådan stats flagg är förbjuden, och följaktligen ska fångstintyg som åtföljer sådana produkter inte godtas. Om kartläggningen av en icke-samarbetande stat enligt artikel 30 motiveras av att denna stat inte har vidtagit några åtgärder avseende IUU-fiske efter ett visst bestånd eller en viss art får importförbudet avse endast detta bestånd eller denna art.
- b) Gemenskapens operatörer får inte köpa ett fiskefartyg som för en sådan stats flagg.
- c) Omflaggning av ett fiskefartyg från en medlemsstat till en sådan stat är förbjuden.
- d) Medlemsstaterna får inte tillåta att charteravtal sluts med sådana stater för fiskefartyg som för deras flagg.
- e) Export av gemenskapens fiskefartyg till sådana stater är förbjuden.
- f) Privata handelsarrangemang mellan medborgare i en medlemsstat och sådana stater för att låta ett fiskefartyg som för den medlemsstatens flagg använda den andra statens fiskemöjligheter är förbjuden.
- g) Gemensamma fiskeinsatser med fartyg som för en medlemsstats flagg med ett fartyg som för en sådan stats flagg är förbjuden.
- h) Medlemsstaterna ska informera importörer, omlastare, köpare, leverantörer av utrustning, banker och operatörer som tillhandahåller andra tjänster om de risker som är förenade med att göra affärer som rör fiskeriverksamhet med medborgare i sådana stater.
- i) Kommissionen ska föreslå att eventuella gällande bilaterala fiskeavtal eller partnerskapsavtal om fiske med sådana stater sägs upp.
- j) Kommissionen ska inte inleda några förhandlingar om bilaterala fiskeavtal eller partnerskapsavtal om fiske med sådana stater.

Kapitel VIII Medborgare

Artikel 38 – Medborgare som ägnar sig åt eller stödjer IUU-fiske

1. Medlemsstaterna ska samarbeta inom unionen och med tredjeländer och vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med den egna lagstiftningen och gemenskapslagstiftningen för att
 - a) se till att medborgare som omfattas av deras jurisdiktion inte bidrar till eller bedriver IUU-fiske, inbegripet verksamhet ombord på fartyg som avses i artikel 26,
 - b) identifiera de medborgare som är operatörer för eller nyttjandeberättigade ägare till fartyg som bedriver IUU-fiske.
2. Utan att det påverkar att flaggstaten har det primära ansvaret ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med sina tillämpliga lagar och förordningar för att
 - a) kontrollera om några fysiska eller juridiska personer som omfattas av deras jurisdiktion ägnar sig åt IUU-fiske,
 - b) vidta lämpliga åtgärder i samband med eventuell konstaterad verksamhet enligt led a.
3. I varje medlemsstat ska en enda myndighet ha ansvaret för att samordna insamlingen och kontrollen av uppgifter om medborgarnas fiskeverksamhet enligt den här artikeln samt för att rapportera till och samarbeta med kommissionen.

Artikel 39 – Förebyggande och sanktioner

1. Medlemsstaternas medborgare ska ge sina behöriga myndigheter all information om nyttjanderätt eller juridiska eller finansiella intressen i, eller kontroll av, fiskefartyg som är flaggade i ett tredjeland. Medlemsstaterna ska se till att underlåtelse att göra detta bestraffas på lämpligt sätt enligt nationell lag.
2. Medlemsstaternas medborgare får inte sälja eller exportera fartyg till operatörer som är inblandade i drift, förvaltning eller ägande av sådana fartyg som avses i artikel 26.
3. Importörer, omlastare, köpare, konsumenter, leverantörer ev utrustning, banker, försäkringsbolag och andra tillhandahållare av tjänster får inte göra affärer med sådana fartyg som avses i artikel 26 eller handla med fisk eller fiskeriprodukter som kommer från IUU-fiske.
4. Utan att det påverkar andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen rörande offentliga medel får medlemsstaterna inte bevilja offentligt stöd inom ramen för nationella stödordningar eller gemenskapsanslag till operatörer som är inblandade i drift, förvaltning eller ägande av sådana fiskefartyg som avses i artikel 26.

5. Medlemsstaterna ska skaffa information om huruvida deras medborgare och ett tredjeland har överenskommelser om att flagga om fiskefartyg från medlemsstaten till ett sådant tredjeland. De ska informera kommissionen om detta genom att lämna in en förteckning över berörda fartyg.

Kapitel IX

Omedelbara tillsynsåtgärder, sanktioner och åtföljande åtgärder

Artikel 40 – Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på

- a) allvarliga överträdelser på ett territorium och i farvatten som lyder under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, och
- b) allvarliga överträdelser som har begåtts av gemenskapens fiskefartyg eller gemenskapens medborgare.

Artikel 41 – Allvarliga överträdelser

I denna förordning avses med allvarlig överträdelse

- a) de verksamheter som anses utgöra IUU-fiske enligt artikel 3,
- b) internationella affärer med fartyg som har ägnat sig åt IUU-fiske enligt artikel 26,
- c) internationell handel med fiskeriprodukter som härstammar från IUU-fiske,
- d) import av fiskeriprodukter till gemenskapen på ett sätt som står i strid med den här förordningen.

Artikel 42 – Omedelbara tillsynsåtgärder

1. Om en fysisk eller juridisk person misstänks ha begått eller tas på bar gärning med att begå en allvarlig överträdelse enligt artikel 41 ska medlemsstaten inleda en fullständig utredning av överträdelsen och, i enlighet med sin egen lagstiftning och med beaktande av hur allvarlig överträdelsen är, omedelbart vidta tillsynsåtgärder, främst
 - a) omedelbart upphörande av fiskeriverksamheten,
 - b) omdirigering av fartyget till hamn,
 - c) omdirigering av transportfordonet till en annan plats för inspektion,
 - d) krav på en säkerhet,
 - e) beslagtagande av olagliga fiskeredskap, fångster eller fiskeriprodukter,

- f) tillfälligt förbud mot förflyttning av fartyg eller transportfordon,
 - g) tillfälligt indragande av fisketillstånd.
2. Tillsynsåtgärderna ska vara utformade så att de förebygger fortsatta överträdelser och gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att fullfölja utredningen av den allvarliga överträdelsen i fråga.

Artikel 43 – Sanktioner för allvarliga överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att en fysisk person som har begått en allvarlig överträdelse eller en juridisk person som kan hållas ansvarig för en allvarlig överträdelse bestraffas med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta böter på minst 300 000 euro för fysiska personer och minst 500 000 euro för juridiska personer.
2. Medlemsstaterna får tillämpa ett system där bötesbeloppet står i proportion till den skada som tillfogats fiskeriresurserna eller den marina miljön i fråga, till den finansiella fördel som överträdelsen har inneburit eller skulle ha inneburit, eller till något annat värde som rör den fysiska eller juridiska personens finansiella situation, förutsatt att systemet omfattar de högsta böter som avses ovan (minst 300 000 euro för fysiska personer och minst 500 000 euro för juridiska personer).
3. De medlemsstater som inte har antagit euron ska tillämpa den växelkurs mellan euron och deras valutor som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* den [...].

Artikel 44 – Genomsnittsnivå för sanktioner och kompletterande sanktioner

Genomsnittsnivån för sanktioner och kompletterande sanktioner ska beräknas på ett sådant sätt att de som är ansvariga för de allvarliga överträdelserna faktiskt blir av med den vinst som överträdelsen innebar. För detta ändamål måste hänsyn tas till de åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 42.

Artikel 45 – Kompletterande sanktioner

De sanktioner som föreskrivs i detta kapitel får åtföljas av andra sanktioner eller åtgärder, däribland följande:

- a) Beslagtagande av det fartyg som använts i samband med överträdelsen.
- b) Tillfälligt förbud mot förflyttning av fartyget.
- c) Konfiskering av förbjudna redskap, fångster och produkter.
- d) Tillfällig indragning eller återkallelse av fisketillstånd.
- e) Indragning eller återkallelse av fiskerättigheter.
- f) Tillfälligt eller permanent indragning av rätten att få nya fiskerättigheter.

- g) Tillfälligt eller permanent förbud mot tillträde till offentligt stöd eller bidrag.

Artikel 46 – Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska se till att juridiska personer kan hållas ansvariga för sådana allvarliga överträdelser som avses i artikel 41, om överträdelserna har begåtts till deras förmån av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och sitter i beslutsfattande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på
 - a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska också se till att juridiska personer kan hållas ansvariga om en person som avses i punkt 1 brustit i tillsyn eller kontroll, och det därigenom blivit möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas förmån begå något av de brott som avses i artikel 41.
3. Den juridiska personens ansvar ska inte utesluta åtgärder mot fysiska personer som har begått, anstiftat eller deltagit i överträdelserna.

Kapitel X

Genomförande av föreskrifter som har antagits inom vissa regionala fiskerierorganisationer avseende iakttagelser av fartyg

Artikel 47 – Iakttagelse till havs

1. Detta kapitel ska tillämpas på fiskeverksamhet som omfattas av de regler om iakttagelser till havs som har antagits av organisationerna Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT), konventionen om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis (CCAMLR) och Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen (IOTC). Detta kapitel tillämpningsområde ska ses över senast 2012.
2. Om en medlemsstats fartyg, luftfartyg eller behörig myndighet med ansvar för inspektion till havs iakttar ett fiskefartyg som ägnar sig åt vad som kan anses som IUU-fiske ska den omedelbart rapportera det. Rapporterna och resultaten av utredningar som medlemsstaterna genomför av fiskefartygen ska anses som bevis när kartläggning och tillsyn ska genomföras i enlighet med den här förordningen.
3. Om en befälhavare på ett av gemenskapens fiskefartyg iakttar ett fiskefartyg som ägnar sig åt sådan verksamhet som avses i punkt 2 ska befälhavaren samla in så mycket information om detta som möjligt, främst

- a) fiskefartygets namn och en beskrivning av det,
 - b) fiskefartygets anropssignal,
 - c) registreringsnummer och, om så är lämpligt, fiskefartygets Lloyds/IMO-nummer,
 - d) fiskefartygets flaggstat,
 - e) position (latitud, longitud) vid den tidpunkt fartyget först identifierades,
 - f) dag/UTC-tid då fartyget först identifierades,
 - g) fotografier av fartyget för att understödja iakttagelsen,
 - h) alla andra relevanta upplysningar om det iakttagna fartygets verksamhet.
4. Iakttagelserapporter ska utan dröjsmål sändas till den behöriga myndigheten i det iakttagande fartygets flaggmedlemsstat, och myndigheterna ska utan dröjsmål sända dem till kommissionen eller till ett organ utsett av kommissionen. Kommissionen eller det utsedda organet ska då utan dröjsmål underrätta det iakttagna fartygets flaggstat. Kommissionen eller ett organ utsett av den ska därefter sända iakttagelserapporten till alla medlemsstater och, om så är motiverat, till sekretariatschefen för berörda regionala fiskeriorganisationer för vidare åtgärder i enlighet med de åtgärder som dessa organisationer har antagit.
5. En medlemsstat som får en iakttagelserapport om ett fiskefartyg som för dess flagg tillsänd sig av den behöriga myndigheten tillhörande en avtalsslutande part i en regional fiskeriorganisation ska omedelbart anmäla rapporten med all relevant information till kommissionen eller det organ som den utsett, som ska vidarebefordra informationen till sekretariatschefen för den berörda regionala fiskeriorganisationen för ytterligare, lämpliga åtgärder i enlighet med den organisationens bestämmelser.
6. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar eventuella strängare föreskrifter som har antagits av regionala fiskeriorganisationer i vilka gemenskapen är avtalsslutande part eller samarbetande icke-avtalsslutande part.

Artikel 48 – Inlämnande av information om iakttagna fiskefartyg

1. Medlemsstater som får väldokumenterad information om iakttagna fiskefartyg ska utan dröjsmål sända denna information till kommissionen eller till det utsedda organet.
2. Kommissionen eller det utsedda organet ska också granska den väldokumenterade information om iakttagna fartyg som har lämnats in av enskilda medborgare, organisationer i det civila samhället, även miljöorganisationer, och representanter för intressegrupper inom handeln med fisk eller fiskeriprodukter.

Artikel 49 – Undersökning av iakttagna fiskefartyg

1. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål grundligt undersöka verksamheten för de fiskefartyg som för deras flagg och som har iakttagits i enlighet med artikel 47.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen eller det utsedda organet om eventuella åtgärder som har vidtagits eller planeras vidtas avseende de iakttagna fartyg som för deras flagg, så snart som det är praktiskt möjligt och i vilket fall som helst inom två månader efter medlandet om iakttagelserapport enligt artikel 47.4. Med lämpliga intervaller ska kommissionen eller det utsedda organet tillskickas rapporter om hur utredningarna framskrider i fråga om verksamheten för de iakttagna fartyget. En slutrapport om resultatet efter avslutad utredning ska sändas till kommissionen eller det utsedda organet.
3. Andra medlemsstater än den berörda flaggmedlemsstaten ska kontrollera om de iakttagna fartygen har bedrivit verksamhet i vatten under deras jurisdiktion eller om fiskeriprodukter från dessa fartyg har landats eller importerats till deras territorium, och ska undersöka om de tidigare har följt tillämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen eller det utsedda organet samt den berörda flaggmedlemsstaten om resultatet av kontroller och utredningar.
4. Kommissionen eller det utsedda organet ska meddela samtliga medlemsstater den information som de fått i enlighet med punkterna 2 och 3.
5. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar bestämmelserna i kapitel V i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 och föreskrifter som har antagits av regionala fiskerierorganisationer i vilka gemenskapen är avtalslutande part eller samarbetande icke-avtalslutande part.

Kapitel XI

Ömsesidigt stöd mellan medlemsstater, med tredjestater, kommissionen och informationssystemet avseende IUU-fiske

Artikel 50

1. De myndigheter som ansvarar för genomförandet av denna förordning i medlemsstaterna ska samarbeta med varandra, med tredjestaters myndigheter och med kommissionen för att efterleva förordningen.
2. För detta ändamål ska ett system för ömsesidigt stöd upprättas, med ett automatiskt informationssystem, informationssystemet avseende IUU-fiske, för att bistå behöriga myndigheter i deras arbete med att förebygga, undersöka och beivra IUU-fiske.
3. Föreskrifter för tillämpning av detta kapitel ska antas enligt förfarandet i artikel 52.

Kapitel XII

Slutbestämmelser

Artikel 51 – Genomförande

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning ska antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 52.

Artikel 52 – Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 30 i förordning (EG) nr 2371/2002.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.
4. Kommittén ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 53 – Rapporteringsskyldighet

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av denna förordning under det föregående kalenderåret.
2. På grundval av medlemsstaternas rapporter och egna observationer ska kommissionen sammanställa en rapport vart tredje år som ska föreläggas rådet och Europaparlamentet.
3. Kommissionen ska utvärdera hur denna förordning har påverkat IUU-fisket fem år efter det att förordningen har trätt i kraft.

Artikel 54 – Upphävande

Artiklarna 28 b.2, 28 e, 28 f och 28 g i rådets förordning (EG) nr 2847/93, rådets förordning (EG) nr 1093/94, rådets förordning (EG) nr 1447/1999, artiklarna 8, 19 a, 19 b, 19 c, 21, 21 b, 21 c i rådets förordning (EG) nr 1936/2001, artiklarna 26 a, 28, 29, 30 och 31 i rådets förordning (EG) nr 601/2004 upphör härmed att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 55 – Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kapitel III ska tillämpas i ett år efter förordningens ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

BILAGA I – Europeiska gemenskapens fångstintyg

EUROPEISKA GEMENSKAPENS FÅNGSTINTYG								
Dokumentnummer								
PRODUKTIONSAVDELNING								
1. Godkännande myndighet								
Namn		Adress			Telefon			Fax
2. Fiskefartygets namn		Flagg - Hemmahamn och registreringsnummer			Anropssignal		Nummer hos IMO/Lloyd's (i förekommande fall)	
Fiskelicens nr – Giltig t.o.m.			Inmarsat nr, faxnr, tfnnr, e-postadress (i förekommande fall)					
3. Produktbeskrivning			Typ av beredning godkänd			4. Hänvisningar till tillämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder		
Art	Produktkod	Fångstområde(n) dagar	Beräknad levande vikt (kg)	Beräknad landningsvikt (kg)	Kontrollrad landad vikt (kg)			
5. Deklaration från befälhavare på fiskefartyget: Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt och att fångsten har tagits på ett sätt som överensstämmer med tillämpliga bevarande- och förvaltningsåtgärder. Namn - underskrift - sigill:								
6. Deklaration om omlastning till sjöss Befälhavare på fiskefartyget				Underskrift och datum	Omlastning/Dag/Område/Position	Beräknad vikt (kg)		
Namn								
Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt.								
Befälhavare på fartyget som tar emot fångsten		Underskrift	Fartygets namn	Anropssignal	Nummer hos IMO/Lloyd's (i förekommande fall)			
Namn								
Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt.								
7. Omlastningstillstånd inom ett hamnområde:								
Namn		Myndighet		Underskrift		Sigill (Stämpel)		
Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt.								
Namn	Myndighet	Underskrift	Adress	Telefon	Landningshamn	Landningsdatum	Sigill (Stämpel)	
8. Transportavdelning: Exportland Hamn/flygplats/annan utgångsplats			7. Exportdeklaration: Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt.					
Fartygets namn och flagg			Containernummer:		Namn	Adress	Underskrift	
Flygnummer, flygfraktsedelns nummer			Bifogad lista					
Lastbilens nationalitet och registreringsnummer								
Järnvägsfraktsedelns nummer								
Andra transportdokument:								
9. Godkännande av flaggstatens myndighet: Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt.		Namn/Titel		Underskrift	Datum	Sigill (Stämpel)		
10. Importdeklaration:				Undertecknad intygar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt.				
Avsändarens/importörens namn		Adress		Ort	Datum	Underskrift	Produkt KN-nr	
Äkthetsintyg		Referenser						

11. Importkontroll				
Myndighet	Ort	Import godkänd*	Import uppskjuten*	Kontroll begärd - datum
Importinförsel (i förekomm. fall)	Nummer	Datum	Ort	

* Kryssa i om tillämpligt.

BILAGA I – Europeiska gemenskapens intyg om återexport

Europeiska gemenskapens intyg om återexport

EUROPEISKA GEMENSKAPENS INTYG OM ÅTEREXPORT						
Intygets nummer		Datum			Medlemsstat	
1. Produktbeskrivning:			Beskrivning eller importerad produkt:			
Art	Produkt KN-nr	Exporterad nettovikt (kg)	Art	Produkt KN-nr	Importerad nettovikt (kg)	Fångstintyg nummer datum
2. Återexportörens intygande Undertecknad intyggar att informationen ovan är fullständig, sann och korrekt och att ovannämnda produkt kommer från produkter som importerats med bifogat fångstintyg.						
Namn	Adress	Underskrift	Datum			
3. Myndighet						
Namn/Titel		Underskrift	Datum		Sigill (Stämpel)	
4. Återexportkontroll						
Ort:						
Återexport godkänd *	Återexport uppskjuten *	Kontroll begärd – datum *			Återexportdeklaration nummer och datum	

BILAGA III – Flaggstaternas meddelanden, revision och samarbetsarrangemang

1. Innehåll i flaggstaternas meddelanden enligt artikel 19

Kommissionen ska anmoda flaggstaterna att meddela namn, adress och officiella sigill eller stämplat för de av deras myndigheter som har befogenhet att

- registrera fartyg som för den medlemsstatens flagg,
- bevilja och tillfälligt eller permanent dra in fartygens fiskelicenser,
- översända prov på fångstintyg enligt mallen i bilaga 1,
- intyga äktheten för informationen i de fångstintyg som avses i artikel 13 och godkänna dessa intyg,
- sköta genomförande, kontroll och tillsyn av de lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fartyg måste följa,
- kontrollera fångstintygen för att bistå medlemsstaternas behöriga myndigheter genom det administrativa samarbete som avses i artikel 19.2, och

uppdatera meddelandena.

2. Bestämmelser om fångstdokumentation antagna av en regional fiskerierorganisation

- Om bestämmelser om fångstdokumentation antagna av en regional fiskerierorganisation har godkänts som bestämmelser om fångstdokumentation för tillämpningen av den här förordningen ska flaggstaternas meddelande inom ramen för dessa bestämmelser anses ha gjorts i enlighet med punkt 1 i den här bilagan, och bilagans bestämmelser anses gälla i tillämpliga delar.

3. Samarbete med flaggstater enligt artikel 19

Kommissionen har rätt att inleda förhandlingar med de flaggstater som avses i artikel 19 för att komma överens om hur denna förordnings bestämmelser om fångstintyg ska genomföras.

Detta ska göras enligt följande principer:

- Samarbete ska upprättas för att säkerställa att fiskeriprodukter som importeras till Europeiska gemenskapen kommer från fångster som har tagits i enlighet med tillämpliga lagar, förordningar eller bevarande- och förvaltningsåtgärder.
- Flaggstaterna ska utan alltför stora svårigheter kunna fullgöra formaliteterna för fiskefartygens tillträde till hamn, import av fiskeriprodukter och kontrollkraven för fångstintygen enligt kapitlen II och III.
- Kommissionen eller ett organ som utsetts av den ska kunna göra kontroller på plats för att undersöka om bestämmelserna verkligen genomförs.
- En ram ska kunna upprättas för informationsutbyte mellan de båda sidorna för att bestämmelserna ska kunna genomföras.